

Četvrtak, 22. septembar 2005.

Svedok Bogoljub Janičević

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.04 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA KVON: Sudija Robinson (Robinson) zbog veoma hitnih stvari nije u mogućnosti da bude danas s nama u sudnici, tako da ćemo sudija Bonomi (Bonomy) i ja danas da zasedamo u skladu sa Pravilom 15bis. Pre nego što počnemo hteo bih da napomenem jedno administrativno pitanje u vezi sa dokaznim predmetima. Sudija Robinson je notirao da veliki broj dokaznih predmeta koje je Tužilaštvo koristilo tokom svedočenja gospodina Delića treba da budu usvojeni, međutim došlo je do neke konfuzije, tako da je potrebno da se izvrše određene promene, ali time ćemo da se pozabavimo na kraju svedočenja gospodina Delića, zajedno sa nekim dokazni predmetima Odbrane. Gospodine Miloševiću, možete da nastavite sa ispitivanjem. Izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janičeviću, imate li neposredna saznanja o tome šta ste juče pomenuli samo u odgovoru na prethodno pitanje o masovnim demonstracijama albanskih separatista na Kosovu 1981. godine?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Kako da nemam? 1981. godine lično sam učestvovao u sprečavanju ...

prevodioci: Molimo da svedok ponovo počne da odgovara, jer mu mikrofon nije bio uključen.

SUDIJA KVON: Gospodine Janičeviću, da li možete da ponovite svoj odgovor? Da li možete da počnete ponovo?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam “kako da ne”. Lično sam učestvovao u razbijanju i sprečavanju neprijateljskih demonstracija 1981. godine. Ove demonstracije su počele 11. marta pod motom rešavanja socijalnih problema studenata i trajale su sve do 5. aprila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kom svojstvu ste vi učestvovali u tom?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Bio sam milicionar pokrajinskog MUP-a u to vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite kakve su bile ove demonstracije po svom karakteru i kakve su poruke demonstranti upućivali? Malopre ste pomenuli da je to navodno bilo povodom nezadovoljstva studenata u vezi sa nekom ... Sa nekim njihovim problemima.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Ove demonstracije su, po svom karakteru, bile izrazito nacionalističke i separatističke. Klicali su Albaniji (Albania) i Enver Hodži (Enver Hoxha). Isticali su parole: “Albanci smo, a ne Jugosloveni” (Shqipetare jemi, e jo Jugoslloven). Dalje, govorili su ... Isticali su, takođe, parole: “Mi smo deca Skender-bega, vojska Enver Hodže” (Ne jemi femijet e Skenderbeut, ushtria e Enver Hoxhes). Od 3. do 4. aprila te demonstracije su poprimile karakter oružane pobune, jer su demonstranti, pored drugih sredstava kojima se može narušiti zdravlje i naneti povrede, upotrebljavali i vatreno oružje u obračunu sa policijom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, da li se može reći ...

SUDIJA KVON: Samo trenutak, gospodine Miloševiću. Gospodine Janičeviću, da li vi sada čitate iz nekog dokumenta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ne. Ja sam ... Ovo su pripreme koje sam u hotelu uradio za ovo suđenje, sinoć. Ne čitam, to su samo malo ... Možete da vidite.

SUDIJA KVON: Da li vam je to potrebno kako biste odgovarali na pitanja?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da se podsetim samo. Radi podsećanja.

SUDIJA KVON: To ste, dakle, pripremili juče u hotelskoj sobi?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Juče u hotelskoj sobi. Evo, ako ne verujete ...

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, nastavite, ali ste te stvari mogli da pojasnite unapred.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa ja sam imao prilike prilično kratko vreme da razgovaram sa svedokom o svim temama o kojima želim da mu postavljam pitanja. Pretpostavljam da je svedok, imajući u vidu te teme, zabeležio otprilike šta želim da ga pitam. Ako vama smeta da on gleda u svoje beleške koje je napravio u hotelskoj sobi, kako kaže, on to ne mora da čini.

SUDIJA KVON: Nastavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Maločas ste rekli da su demonstranti, s obzirom da su te demonstracije bile nasilne, kako ste ih opisali, čak upotreбили i vatreno oružje, da li je bilo žrtava ovih demonstracija ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... i kakav je bio bilans, po vašem

sećanju, po vašim saznanjima?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Bilo je devet žrtava na demonstracijama: poginulo je osam pripadnika demonstranata i jedan policajac. A radi se o policajcu, pripadniku pokrajinskog SUP-a, Albancu Ibrahimu Abaziju (Ibrahim Abazi). Dalje, bilo je 206 povređenih. Od toga 130 policajaca. Ostalo su bili učesnici u demonstracijama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa po ovome izgleda da je bilo gotovo dvostruko više povređenih policajaca nego povređenih demonstranata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, upravo tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada mi recite, s obzirom na vaše neposredno profesionalno angažovanje, kakvo je bilo bezbednosno stanje na Kosovu i Metohiji posle ovih demonstracija, dakle od 1981. godine do daljih ... U čitavoj toj deceniji, od 1981. godine do 1989. godine?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Od 1981. godine do 1989. godine bezbednosno-političko stanje na području Kosova i Metohije bilo je veoma složeno i teško. Složeno i teško u tom pravcu što se pritisci albanskih separatista i nacionalista na Srbe i sve druge koji nisu Albanci, povećavaju u većem obimu i većoj meri nego ranije. Da napomenem samo da je u ovom periodu, u periodu od 1981. godine do 1988. godine sa Kosova i Metohije praktično protereno 28.000 Srba, samo Srba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li možete da navedete neke primere zločina o kojima govorite da su se desili posle tih demonstracija 1981. godine?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Primera ima mnogo, ali navešću samo dva: prvi primer je ubistvo Danila Milinčića u selu Samodreža (Samodrezhe) kod Vučitrna (Vushtrri) 2. juna 1982. godine i treći ... I drugi primer je ubistvo Miodraga Šarića 3. jula 1982. godine u selu Meća (Meqe) kod Đakovice (Gjakove). To su najupečatljiviji ...

SUDIJA BONONI: Gospodine Janićeviću, da li možete da mi kažete

kako se sećate ovih datuma?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: U knjizi ... Prvo, ja sam bio policajac i penzionisan sam kao policajac pre šest, sedam meseci, u stvari, pre osam meseci, 31. decembra 2004. godine. Svakog dana smo dobijali biltene i izveštaje o tome šta se na području pokrajine događa. Ovo su najupečatljiviji primeri kojih može svaki građanin da se seti.

SUDIJA BONOMI: Dakle vi se lično sećate ovih datuma? Niste morali ništa da proveravate, nego se vi lično sećate toga?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ove datume sam proveravao, ali znam da je to bilo 1982. godine.

SUDIJA BONOMI: A zašto mi niste odmah rekli da ste proverili?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pa rekao sam da sam proverio ... Da, da, da se datuma nisam ... Tačnog datuma se nisam setio, ali godinu znam. Zar je to mnogo bitno da li sam proveravao ili ne?

SUDIJA BONOMI: Oprostite, vi niste rekli da se ne sećate tačnog datuma, rekli ste upravo suprotno, ali nema veze, nastavimo.

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, da li je potrebno da se ovoliko bavimo ovim događajima iz osamdesetih? Molim vas nastavite, ali imajte to na umu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sasvim kratko, ali kao što ste čuli, gospodin Janićević je bio i policajac i javni radnik. Jedno vreme i predsednik opštine. Prema tome, sasvim autentično može da svedoči o onome šta se događalo i kako se razvijala ta situacija. Gospodine Janićeviću, s obzirom da ste kao policajac proveli ceo radni vek na Kosovu i Metohiji, da li imate još kakve podatke o zločinima, njihovom obliku, eventualno o nekoj statistici koji su počinjeni na štetu Srba, Crnogoraca i drugih nealbanaca na Kosovu i Metohiji?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pa navešću samo nekoliko primera: na primer, u periodu od 1982. do 1984. godine izvršeno je 11 silovanja i 10 pokušaja silovanja Srпкиnja od strane Albanaca, učinjeno je 286 krivičnih dela na štetu Srba i 1.249 prekršaja na štetu Srba. Oskrnjavljeno je 84 grobalja ...

TUŽILAC NAJS: Mislim da ne treba da postavimo pitanje svedoku budući da znamo odgovor, da li sad ovo govori na osnovu sećanja ili na osnovu nekog dokumenta. Jednostavno nadovezujem se na ono šta je rekao sudija Bonomi. Ali ako će da se oslanja na dokumenta ili ako se oslanja on na neka dokumenta, onda je trebalo te dokumente nama dostaviti kako bismo proverili tačnost toga, budući da ću ja unakrsno da ispitujem svedoka i trebalo bi da imam te dokumente. Možda će to da mi bude na raspolaganju, vidim da sad svedok otvara akt-tašnu.

SUDIJA KVON: Ali ako ostavimo sad po strani vrednost, on ipak može da govori na osnovu ličnog sećanja, zar ne?

TUŽILAC NAJS: Da, naravno. On može da govori na osnovu sećanja, ali mi ovde vidimo da on navodi veoma precizne brojke i to očigledno potiče iz nekog dokumenta.

SUDIJA KVON: Da.

SUDIJA BONOMI: Gospodine Janićeviću, koji je izvor ovih statističkih podataka koje ste izneli?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Izvor statističkih podataka koje navodim je publikacija "Kosovo, prošlost i sadašnjost", izdata 1989. godine od strane izdavačke kuće "Međunarodna politika", iz Beograda.

SUDIJA BONOMI: Da li mogu da pretpostavim da ste koristili tu knjigu i da ste onda određene podatke zabeležili na parčetu papira i da nama sada čitate te podatke s tog parčeta papira?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ne sve, samo brojke, samo cifre, pošto cifara ne

mogu da se setim posle 20 godina.

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, sad biste već trebali da znate kako treba da vodite svedoka i kako da mu postavljate pitanja. Nastavimo.

SUDIJA BONOMI: Ja lično bih hteo da pređemo na nešto relevantno vazano za ovo suđenje i o čemu ovaj svedok ima lična saznanja. Zar ne možemo da dođemo do toga?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li, gospodine Janičeviću, o ovome šta govorite, ne ulazim sada u precizne brojke, jer vi to niste lično sve brojali, da li imate lična saznanja iz tog vremena o ovome o čemu svedočite, dakle o silovanjima, o ubistvima, o rušenjima, o grobljima, o svemu tome šta ste sad pomenuli, da li su to vaša lična saznanja ili ste ih saznali iz knjige koju ste sad pomenuli?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Naravno da su to i moja lična saznanja. 33 godine sam radio u Ministarstvu unutrašnjih poslova, uglavnom na poslovima policije u Javnoj bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, gospodine Janičeviću, za vaše svedočenje ovde nije najbitnije da u pogledu brojeva budete precizni. Bitnije je u pogledu pojava, tako da nema potrebe da navodite ove brojeve, već se ograničite isključivo na vaša lična saznanja o onome šta vi ovde govorite. U tabulatoru broj 2 nalazi se jedan kratak VHS prilog koji govori upravo o ovome šta ste maločas vi rekli pa molim da se pusti.

(Video snimak)

sveštenik: *On se sada uklanja od nas, beži da se ne bi snimio. Ovo isto ... I na drugoj strani, znači ... Što je vrlo teško za jednog ... Ovo nije radio jedan čovek, dvojica. To je verovatno veća grupa ljudi bila. Ovamo isto. Dakle, to je bilo ovih dana, jer je upravo pre dva dana stavljeno ... U Obiliću (Obiliq) ...*

(Kraj video snimka)

TUŽILAC NAJS: Trebalo bi da postoji ili transkript ili prevod.

SUDIJA KVON: Da li možemo da zaustavimo snimak za trenutak. Molim da se zaustavi. Izvolite, gospodine Najs (Nice).

prevodilac: Gospodin Najs nije uključio mikrofona.

TUŽILAC NAJS: Trebalo bi da postoji ili transkript ili prevod.

SUDIJA KVON: Da, ne čuje se dobro zvuk. Gospodine Miloševiću, da li možete ovo da rešite? Da li je potrebno da ponovo vidimo snimak?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa ovde ste na snimku mogli da vidite da je datum ... Dvojka je na kraju. Ja ne znam da li je to 1982. godina, ali možemo da ga pustimo ponovo da vidimo i vidite srpsko pravoslavno groblje koje je porušeno.

SUDIJA KVON: Ne. Gospodine Miloševiću, pitanje je veoma sugestivno. Vi treba da postavite pitanje svedoku umesto da unapred sve iznesete. Gospodine Miloševiću, koliko dugo vremena ste planirali za ovog svedoka? Mislim da ste rekli 10 sati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa to je približno vreme koje sam planirao.

SUDIJA KVON: Samo za vaše glavno ispitivanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da

SUDIJA KVON: Zar ne možemo sad odmah da pređemo na devedesete godine, a na kraju, ako bude bilo potrebno, onda možete da se vratite na osamdesete?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa mislim da je potrebno, jer je ovo vrlo značaj-

jan svedok, ali ako vi insistirate da pređemo na ...

SUDIJA BONOMI: A koja je poenta koju želite da iznesete sa osamdesetim godinama?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Poenta je kontinuitet nasilja nad Srbima, gospodine Bonomi, koji traje i dan-danas, uz pomoć ovih vaših naredbodavaca i konkretno vaše države, gospodine Bonomi.

SUDIJA KVON: Ne.

prevodioci: Tužilac nije uključio mikrofon.

TUŽILAC NAJS: Mikrofon mi ne radi ...

SUDIJA BONOMI: Ja mislim da ne postoje nikakvi stvarni razlozi za ovo, pogotovo imajući na umu primedbe vezane za izvođenje ovakvih dokaza i ja sam lično protiv toga da se i dalje iznose dokazi u vezi sa osamdesetim godinama, budući da smo čuli jako puno o istorijskom kontekstu i nije potrebno da to još slušamo.

SUDIJA KVON: Mislim da bi sada trebalo da čujemo iskaze u vezi sa devedesetim godinama, a konkretno o 1999. godini, a ukoliko bude potrebno, onda možemo kasnije da se vratimo na osamdesete. Molim vas, nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro. Ja ću se vratiti na ova pitanja ili možda samo sada da ih prođem u vezi sa dokaznim predmetima koji su ovde vama dati, gospodine Kvon? Dakle da idemo na najznačajnije poente svedočenja gospodina Janičevića, a ja ću se onda kasnije vratiti na pitanja koja smatram da još treba da mu postavim u glavnom ispitivanju i za koja ima ovde jedan čitav niz dokaznih predmeta. Dakle ... Samo da pogledam u svoje beleške ... Gospodine Janičeviću, u pripremama za ovo svedočenje mi smo razgovarali o aktivnosti UČK (OVK, Ushtria Clirimtare e Kosoves) i o vašim saznanji-

ma o aktivnosti UČK i o formiranju te takozvane "nerodimske zone" (Zona e Nerodimes) i brigade UČK koja je bila u njenom sastavu. Recite, molim vas, kada i kako ste došli do podataka o formiranju nerodimske zone i brigade terorističke UČK koja je bila u njegovom sastavu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Najpre bih hteo da kažem kad smo prvi put došli do saznanja da je formirana neka teroristička grupa, u stvari jedna teroristička grupa na području SUP-a Uroševac (Ferizaj). Krajem 1997. godine izvršen je teroristički napad na policijski punkt u Grlici i ubistvo pripadnika albanske narodnosti Dalipa Dugolija (Dalip Dugolli) 28. novembra 1997. godine. To je izvršila teroristička grupa koju je formirao Šukri Buja (Shukri Buja), a delovala je na području Lipljana (Lipjan) do Crnoljevske klisure (Gruka e Carraleves). U januaru 1998. godine formiran je prvi štab terorističke UČK na području opštine Uroševac, tačnije u Jezercu (Jezerc), ali i pre toga je bilo najava, odnosno pokušaja formiranja nekog paravojnog štaba koji se u to vreme nije zvao "Štab UČK" (Shtabi i UCK-se) nego "paravojni štab za odbranu Nerodimlja" (Shtabi parashtarak i UCK-se per mbrojtjen e Nerodimes) na čijem čelu je bio Ismet Sadiku (Ismet Sadiku). Nerodimska zona, odnosno objedinjavanje svih terorističkih organizacija koje su delovale na tom prostoru, na prostoru opštine Uroševac, izvršeno je malo kasnije, u drugoj polovini 1998. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi, gospodine Janićeviću, da li se u tabulatoru 10, pogledajte dokumenta koja imate pred vama i koja svi imamo pred sobom, da li su to dokumenta o operativnoj zoni Nerodimlje (Nerodime) i recite šta sadrže ta dokumenta i čija su to dokumenta i iz kog su vremena ta dokumenta?

SUDIJA KVON: Da li mi imamo prevod toga? Izgleda da nemamo. Nemamo prevod. Molim da se tabulator 10 stavi na grafoskop kako bismo to mogli da pratimo.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Mogu li da počnem?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da. Samo izvolite. Stavite na grafoskop redom ovih nekoliko listova. Uglavnom se i radi o dijagramima, pa se nadam da ih je lako pratiti. Vrlo kratko. Samo da prođemo kroz njih.

SUDIJA KVON: Prvo, šta je "RDB", gospodine Janićeviću.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: "RDB" je Resor državne bezbednosti Republike Srbije. U to vreme je bio u sastavu Ministarstva unutrašnjih poslova.

SUDIJA KVON: Nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo je dokument Državne bezbednosti?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz kog je vremena taj dokument?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj dokument Državne bezbednosti datira iz vremena 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Objasnite ovaj prvi dijagram koji se vidi?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je dijagram "Operativne zone Nerodimlje" (Zona Operative e Nerodimes) sa štabom zone i štabovima brigade. Komandant takozvane "Operativne zone Nerodimlje bio je Buja Šukri, zvani "Sokolj" (Sokol). Kasnije je promenio naziv u "Sokolj" inače su ga ranije zvali "Gazetar" (Gazetar) pošto se bavio novinarstvom. Zamenik komandanta je Imri Iljazi (Imri Ilazi), pod nadimkom Feri (Feri). Članovi štaba su Ramušolji Iljmi (Ramusholi Ilmi), zvani "Granit" (Granit), Čari Abdulah zvani Guri (Cari Abdullah Guri), Džemajli Čani, zvani Hadžija (Xhemajl Qani Haxhija), Eljmi Rečica, zvani Petrit (Elmi Reqica Petrit). Sadiku Ismet (Sadiku Ismet) koji je prvi, odnosno 1996. godine formirao nekakav paravojni štab, Viča Šaban, zvani "Mudžahedin" (Viqa Shaban Muxhahedin), Samir

Hajrulahu (Samir Hajrulahu), zvani "Seljman" (Selman), Jašari Miljajim (Jashari Milaim), "profesor" (Profesor), Fehmi Hajrulahu (Fehmi Hajrulahu), zvani Fema (Fema) i lice pod nadimkom Špat (Shpat) koje operativnim radom nije moglo da se utvrdi njegov tačan identitet. Inače radi se o licu sa područja Gnjilana (Gjilan). U sastavu ove takozvane "Operativne zone Nerodimlje" nalazile su se brigade: 161. Ahmed Kačiku (Brigade 161 Ahmet Kaqiku), dobila je ime kasnije, posle januara 1999. godine, komandant ove brigade bio je Ramušolji Iljmi zvani "Granit"; 162. brigada Agim Bajrami (Brigade 162 Agim Bajrami), dobila je ime po zameniku ili komandantu koji je izgubio život u borbi sa pripadnicima službe bezbednosti u avgustu 1998. godine. Komandant je bio Iljazi Ćamil (Qamil Ilazi), do pogibije u borbi sa pripadnicima službe bezbednosti, a zatim ga je zamenio Džibir, zvani "Ćori" (Xhibir Qorri). I postoji 163. brigada, takozvana 163. brigada koja je bila u osnivanju i bila je samo na papiru, figurirala. Za komandanta je bio određen Ahmed Kačiku (Ahmet Kaqiku) koji je poginuo u borbama sa pripadnicima MUP-a. Zamenio ga je Elezi Riza (Riza Elezi), bivši policajac pokrajinskog SUP-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SUDIJA KVON: Gospodine Janićeviću, mislim da ne morate da čitate toliko detaljno sve dokumente, ali recite nam kako možemo da prepoznamo da je to dokument RDB-a iz 1999. godine? Ovde nema nikakvog pečata, nema nikakvog datuma.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ovo je dokument koji je RDB uradila na osnovu svih zbirnih informacija prikupljenih u toku 1998. i 1999. godine, zbirnih operativnih informacija i rada na terenu. Ja imam papir jedan koji sam dobio od ... U pripremi za ovo suđenje advokati su mi dali ovaj papir da pokažem Sudu, da je dokumentacija koja je ovde validna i verodostojna i da je dobijena od Resora državne bezbednosti 22. juna 2000. godine ... 2005. godine. A u samim dokumentima, ovo je samo šema, u samim dokumentima Operativne zone Nerodimlje kojih ima poprilično, ima, ja mislim nekoliko tabulatora ovde, stoji ... Ima i datu-

ma od kada su ti dokumenti, kada su sačinjeni i na osnovu kojih informacija.

SUDIJA KVON: Ovakva vrsta pisma trebala je da bude uključena u fasciklu kao dokazni predmet i da bude prevedena. Da li u ovom pismu piše da je ovaj, konkretno ovaj dokument RDB-a uključen u sve te dokumente koji su došli iz Državne bezbednosti?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da.

SUDIJA KVON: Želim da se to pismo prevede i uvrsti u spis. Gospodine Najs?

TUŽILAC NAJS: To je očigledno dokument koji mi treba da vidimo. Ne znam da li smo ga mi dobili možda nekim drugim kanalom. Ja ne znam da li je materijal koji se navodi u pismu, da li je to materijal koji smo tražili od Srbije i Crne Gore, mi ili drugi timovi. U svakom slučaju ovo je sad urađeno na sasvim nezadovoljavajući način, jer baš kao što je bio slučaj juče sa drugim svedokom i ovaj svedok donosi materijal koji su napravili drugi ljudi.

SUDIJA BONOMI: Ja ovde malo kasnim u odnosu na sve druge zato jer sam zaboravio šta nam je svedok rekao, kakva je njegova veza sa Resorom državne bezbednosti. Recite mi, molim vas, gospodine Janićeviću, kakva je vaša veza sa Resorom državne bezbednosti?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Javna i Državna bezbednost je bila u jednom ministarstvu do pre nekoliko godina. Ja mislim do 2001. godine. Prema tome, veze su bile čvrste. Svi podaci koje je Javna bezbednost prikupljala na terenu, sva operativna saznanja, sve informacije vezane za delovanje terorističkih grupa na tom prostoru, recimo na prostoru mog sekretarijata, dostavljene su Državnoj bezbednosti koja je na osnovu tih podataka i podataka koje su oni prikupljali sačinjavala zbirne informacije i radila procene bezbednosnog stanja.

SUDIJA BONOMI: To razumem, ali odakle vama ti izveštaji?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine, gospodine ...

SUDIJA BONOMI: Pustite svedoka da odgovori. Molim vas, molim vas dozvolite svedoku da odgovori na moje pitanje. Gospodine, kako to da vi imate ta dokumenta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: U Beogradu, prilikom priprema dao mi je ... Kopiju dokumenta dao mi je advokat koji me je pripremao za ovo suđenje. Kopiju dokumenta.

SUDIJA BONOMI: Ja u ovom trenutku ne vidim mokave veze između vas i tih dokumenata, ali dobro, možda se to može da se razjasni pitanjima i odgovorima.

SUDIJA KVON: Ko su bili ti advokati koji su vam dali te dokumente? Mislite li na saradnike optuženog?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da.

SUDIJA KVON: Znači niste vi nego su oni dobili te dokumente od Službe državne bezbednosti? Da li sam u pravu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Na njihov zahtev je to dobijeno.

SUDIJA KVON: Znači ovo pismo je adresirano na te advokate?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da.

SUDIJA KVON: Mislim da sam sada shvatio. Gospodine Miloševiću, možete ovo dodatno da razjasnte, ako je potrebno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa evo, ja sam video samo letimično kad je bilo na grafoskopu, da je pismo upućeno gospodinu Rajičeviću koji je jedan od mojih saradnika u Beogradu, isto kao što su Ognjanović, Tomanović i Rakić koji dolaze ovde. Oni su podneli zahtev, na koji

imaju pravo, da im se daju dokumenta Državne bezbednosti koja se tiču ove zone u kojoj je ...

SUDIJA BONOMI: To nije problem ...

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, prva stvar koju morate da uradite kada prezentirate jedan dokument je da iznesete osnove za taj dokument: kako ste došli u posed tog dokumenta i kako možete da dokažete autentičnost tog dokument i tako dalje. Prema tome, vi ste trebali sve te osnove prvo ovde da iznesete, ali idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Samo da razjasnim ...

SUDIJA KVON: Samo trenutak. Sudija Bonomi želi nešto da kaže.

SUDIJA BONOMI: Ono šta je ovde važno jeste veza između dokumenta i ovog svedoka, a u ovom trenutku još nismo dobili tu vezu. Kako je on tokom svog profesionalnog života naišao na taj dokument. To je ono šta barem ja moram da znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Upravo sam to zaustio da vam objasnim, gospodine Bonomi, ali sam bio prekinut. Gospodin Janićević je bio načelnik Sekretarijata za unutrašnje poslove, znači najviši rukovodilac policije na ...

SUDIJA BONOMI: Izvinite, ali ja to ne želim da čujem od vas. Ja sve to želim da čujem od svedoka, a isto tako ne želim to od svedoka da čujem putem sugestivnih pitanja. Ja želim normalni, spontani odgovor svedoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Bonomi, vi ste taj odgovor već dobili na početku kada je svedok govorio o svojoj radnoj karijeri i ja pominjem podatak koji je svedok već izrekao na moje pitanje: S čim ste se bavili i šta ...

SUDIJA BONOMI: Gospodine Miloševiću, molim vas nastavite sa postavljanjem pitanja. Imajte na umu da ja verovatno zbog svoje lične slabosti nisam uspostavio tu vezu, pa vas molim da tu vezu ponovo za mene uspostavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, da li ste vi bili načelnik Sekretarijata za unutrašnje poslove Uroševac?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kom periodu ste bili načelnik Sekretarijata za unutrašnje poslove?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: U periodu od 15. juna 1995. godine do 15. aprila 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se ovi podaci odnose na vašu teritoriju koja je bila u zoni odgovornosti vašeg Sekretarijata za unutrašnje poslove?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li je to dovoljno uspostavljena veza, gospodine Kvon?

SUDIJA KVON: Ne.

SUDIJA BONOMI: Ne, vi niste pokazali nikakvu osnovu za to da je on koristio ovaj dokument tokom svog posla.

SUDIJA KVON: Gospodine Janićeviću, kada ste vi prvi put videli ovaj dokument?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Praksa je bila, za vreme dok sam ja bio načelnik SUP-a, da se svakog dana, svakog radnog dana sastaju načelnici odeljenja zajedno sa načelnikom SUP-a, u Uroševcu je postojalo odeljenje Resora državne bezbednosti i da se razmenjuju podaci i informacije

koje su u toku prethodnog dana prikupljene. Prema tome, sa 99 posto ...

SUDIJA KVON: Ne, to nije odgovor na moje pitanje. Moje pitanje je glasilo da li ste vi ovaj dokument prvi put videli kada ste obavljali pripremni razgovor u Beogradu ili ste taj dokument videli 1999. godine?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ovaj dokument sam video u ovakvom stanju kada sam vršio pripreme, ali 99 posto sadržine dokumenta mi je poznato iz tog perioda, iz perioda 1999. godine, 1998. i 1999. godine.

TUŽILAC NAJS: Ako je to relevantno, onda je on mogao da svedoči i bez ovog dokumenta i ne mora onda uopšte da se gnjavi sa tim dokumentom budući da ne znamo kakvo je poreklo tog dokumenta.

SUDIJA BONOMI: A i sve to je došlo u formi odgovora na sugestivno pitanje, jer je to dokument koji je pripremio neko drugi, a koji svedok ovde samo čita.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, možemo li da pređemo a stvari o kojima svedok može da govori na osnovu svog ličnog iskustva?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Svakako. I ja tvrdim da je i ovo jedna od stvari o kojoj svedok može da govori na osnovu svog ličnog iskustva, jer je svedok bez ikakvog mog sugestivnog pitanja već objasnio, pre nekoliko minuta, da je on i njegovi organi SUP-a Uroševac prikupljali informacije na terenu, da su ih davali Službi državne bezbednosti, da je Služba državne bezbednosti razmenjivala informacija s njima, a da je Služba državne bezbednosti napravila ovaj dokument na osnovu informacija koje su prikupljali njegovi organi. To je on rekao maločas. Ja ne znam šta tu ima nejasno? A ovaj dokument ...

SUDIJA BONOMI: Vidite, ovo poslednje šta ste rekli je nešto šta ne

znamo. On ovo vidi prvi put zato što je došao ovde da svedoči, a na ovom dokumentu nema ničega šta indicira da je to službeni dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovaj dokument je na zahtev mojih saradnika dobijen iz arhive Službe državne bezbednosti, odnosno institucije koja se danas zove Bezbednosno-informativna agencija, ali je nasledila celu arhivu Službe državne bezbednosti. Dakle, on ovaj dokument, kao celinu ...

SUDIJA BONOMI: Šta je to? Šta je taj dokument? Da li se negde u ovom pismu opisuje šta je ovaj dokument? To nije na engleskom, ja to ne mogu da pročitam, ne mogu da razumem, a ovde na samom dokumentu ne nalazim ništa što bi mi kazalo da je to službeni dokument. I ja ne znam da li onda u tom pismu nešto postoji šta nam, uz izvesni autoritet, govori šta je taj dokument, kako je sastavljen i pod kojim okolnostima? Ako toga ima u pismu, onda molim vas da nam to iznesete. Ako ne, predite na neki dokument koji on može da potvrdi kao autentičan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Molim da mi se da to pismo da ga pogledam, pošto pismo nije kod mene nego je kod svedoka. Video sam ga sa grafoskopa. Ove tehnikalije nisam imao vremena da raspravljam sa svedokom. Mogu li da dobijem pismo da vidim?

SUDIJA KVON: Da. Molim da se pismo preda optuženom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovo je Savet ministara Srbije i Crne Gore, Nacionalni savet za saradnju sa Međunarodnim krivičnim tribunalom za bivšu Jugoslaviju. Dakle moji saradnici su išli preko tog saveta, jer je to zvanični put, a naslovljeno je na advokata Momu Raičevića koji je član mog tima i piše: "U prilogu vam dostavljamo dokumentaciju zatraženu zahtevom od 24. maja 2005. godine ...

prevodioci: Molim vas čitajte malo sporije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: "Dokumentacija se odnosi na aktivnosti UČK, njene zločine i aktivnosti u nerodimskoj zoni". I onda "Dostavljamo vam" pa se onda ređa: 65 izjava, zbirni materijali, studije, dokumentacije vezane za ubistva, dokumentacije vezane za ... i tako dalje, i tako dalje, strukture OVK, planiranje izvođenja, priručnike, pismena naređenja i tako dalje. Dakle navedena je sva ta dokumentacija i potpisao izvesni Cvetković, sekretar Nacionalnog saveta ministara preko koga su moji saradnici morali da se obraćaju zvanično za ovo. I on je to dobio, jer ...

SUDIJA BONOMI: Šta tu onda piše o tom dokumentu? Šta je taj dokument?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je dokument koji se ... To piše da su ovde dokumenta koja se odnose na OVK u nerodimskoj zoni, dakle sva dokumenta koja su oni imali i koja se odnose na aktivnosti UČK u nerodimskoj zoni, a bitna je zbog toga što je ...

SUDIJA BONOMI: Očigledno je da vi ne znate šta je taj dokument, pa je najbolje da pređeno na nešto šta je razumno, nešto o čemu ovaj svedok zaista može da govori i čiju autentičnost zaista može da potvrdi.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA KVON: Možete da postavljate pitanja u vezi sa ovim dokumentom, ali veoma kratko. Mi ćemo ovaj tabulator da označimo za identifikaciju dok se ne dokaže autentičnost dokumenta. Nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Vrlo dobro, samo želim da dodam da, prema mojim informacijama, gospodin Najs raspolaže svim ovim dokumentima, jer je pre nego što je bilo šta dato mojim saradnicima, sve upućeno kancelariji gospodina Najsa i to mnogo, mnogo pre ...

SUDIJA KVON: Ali to ovde nije sporno. Molim vas da nastavite.

TUŽILAC NAJS: Ovo šta je rečeno verovatno nije tačno. Ovo nije prvi put da se iznose takve stvari. Ja onda moram da iskoristim deo svojih resursa da vidim da li su te tvrdnje tačne ili ne, a to nas nigde ne vodi. Mi te materijale možda jesmo dobili, možda nismo. Ja to u ovom trenutku, jednostavno, ne znam.

SUDIJA KVON: Hajde da nastavimo sa ispitivanjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, vi ste pokazali prvi list gde se vidi cela ova šema. Da li ste vi u vreme, dakle 1998. godine kada je formirana ta nerodimska zona i 1999. godine, znali te podatke koji su sadržani u ovom dokumentu, ili ste ih saznali sada od advokata koji su vam dali te dokumente?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Podatke o formiranju svake brigade, svake terorističke grupe i, na kraju, Operativne zone Nerodimlje znali smo pre nego što će biti formirana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Molim vas okrenite nekoliko listova, da ne idemo sad u ove sve detalje, peti, šesti list ili sedmi "Seoski štabovi". Naći ćete ga vrlo brzo i stavite ga na grafoskop. Da li ste videli to?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu ovo ... Šta piše? "Seoski štabovi", šta piše, "pri 161. brigadi"?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: "Seoski štabovi pri 161. brigadi".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta piše ovde? Da zanemarimo sve ove, sve ove druge štabove, šta piše u srednjoj koloni ovih seoskih štabova 161. brigade, pod rednim brojem 3?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pod rednim brojem 3 piše: "Štab seoske brigade Račak (Recak), komandant štaba Biljalji Afet (Bilali Afet), zvaní Ćopa".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači piše: "Račak, komandir Biljalji Afet Čopa".

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pre toga ima Rance (Rance). Da li je Rance odmah do Račka?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Rance je jedno dva i po, tri kilometra od Račka, zapadno od Račka.

SUDIJA KVON: Gospodine Janićeviću, možete li pokazivačem na grafoskopu to da nam pokažete?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pod brojem 3, ovde nema broja 3, ali u trećoj koloni je Račak. Seoski štab u Račku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koje imate još? Pokažite koja su sela još u neposrednoj blizini? Rekli ste da pre toga piše Rance?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Rance na dva i po, tri kilometra zapadno od Račka; Planište (Pllanishte) na oko četiri kilometra jugozapadno od Račka; Zborce (Zborc) dva kilometra severno od Račka; Crnojlevo (Carraleve) na kilometar i po od Račka; Karačice (Karaqice) malo dalje, oko pet i po kilometara; Petrovo (Petrove) na kilometar i po od Račka; Krajmirovce (Kroimire) na sedam do osam kilometara; Ramnjak (Ramjan) je na oko pet kilometara; Manastirce (Manastirice) na sedam do osam kilometra; Malopoljce (Mallopolc) na oko tri kilometra; Burnik (Burrnik) je malo dalje. Jezerce na oko osam kilometara ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Dakle ta 161. brigada je Račak i sva ta okolna sela?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Tako je. Prvo sedište štaba 161. brigade bilo je u selu Rance.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U selu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Rance.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rance. To je kilometar i po od Račka.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: To je oko kilometar i po, dva od Račka. I svi ovi, svi ovi podštabovi, takozvani podštabovi ili seoski štabovi bili su vezani za komandu 161. brigade.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo je bio tabulator 10. Više se na njemu nećemo zadržavati. Tabulator 10.1. Molim vas objasnite na šta se odnosi, šta predstavlja ovaj tabulator 10.1? Tu je jedan čitav niz fotografija. Svi su ih dobili ...

TUŽILAC NAJS: Pre nego što pređemo na 10.1, želim da kažem dve stvari. Ako pogledamo unazad ponekad na dosta spretno ispitivanje optuženog, vidimo da on na strani 21, red 14, kaže: "Jeste li vi to videli? Šta to piše? 'Seoski štabovi?'" U odgovoru se kaže "da" i onda se prođe kroz tu tabelu i na kraju meni nije jasno da li ovo sam svedok svedoči o tome ili on samo čita šta piše u tabeli?

SUDIJA BONOMI: On čita tabelu?

SUDIJA KVON: Koliko sam ja shvatio, on potvrđuje sadržaj tabele. Možemo da to razjasnimo.

TUŽILAC NAJS: Izvinjavam se što komplikujem stvari, ali ja sam sinoć pogledao prve četiri strane jučerašnjeg svedočenja i upalo mi je u oči koliko lako optuženi stalno uspeva da postavlja sugestivna pitanja bez posledica. Pravilo koje zabranjuje sugestivna pitanja ima svoju vrednost. Vrednost je u tome da Sud mora da zna kakva je vrednost odgovora koje sluša. U ovom poslednjem primeru, na primer, neće da bude jasno šta je zapravo ovaj svedok rekao.

SUDIJA BONOMI: Međutim, gospodine Najs, sva ta nesigurnost oko toga šta svedok, zapravo, govori je to da će to onda da naškodi onome ko postavlja pitanja. Pravilo koje zabranjuje sugestivna pitanja jednostavno kaže da odgovori na sugestivna pitanja imaju vrlo malu vrednost. Prema tome, svi iskazi dobijeni na takav način biće od veoma male vrednosti za onoga ko postavlja pitanje. I ja sam jednostavno

umoran od toga da to stalno ponavljam, zato jer me niko ne čuje. Jednostavno postoje granice u kojima vi možete da nagovorite nekoga ko se sam brani da to čini, barem uz minimalnu količinu zdravog razuma.

TUŽILAC NAJS: Ja razumem vaš stav. Ipak, pokušaću da budem konzervativan u mojim prigovorima, međutim imam problema sa onim šta sam pročitao iz jučerašnjeg iskaza.

SUDIJA KVON: Mislim da ovo šta gospodin Najs kaže ima i te kako smisla. Molim da to imate na umu i krenite dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Kvon (Kwon), to nema nikakvog ...

SUDIJA KVON: Ne, ne. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: ... smisla zbog toga što sam u listovima ... u listovima dokumenta, gospodine Kvon, ja sam samo identifikovao dokument koji želim da svedok komentariše i da kaže da li je to tačno ili ne. Pročitao sam mu šta piše na vrhu da su to seski štabovi iz 161. brigade...

SUDIJA KVON: Ne ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To piše ... Da bi identifikovao dokument, a onda je on nabrajao i objašnjavao koliko se koji nalazi, gde je i ...

SUDIJA KVON: Ne. Mislim da smo vrlo jasno rekli ono šta je ovde bitno. Idemo sada dalje sa pitanjima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Janićeviću, šta predstavlja ova foto-dokumentacija u tabulator 10.1?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Foto-dokumentacija u tabulatoru 10.1 predstavlja deo foto-dokumentacije uviđaja izvršenog nakon antiterorističke akcije 28. septembra 1998. godine u Jezercu.

TUŽILAC NAJS: Pre nego što ove fotografije stavimo na grafoskop, ja bih želeo da saznam u čemu je relevantnost tih fotografija za ovo suđenje. Ukoliko ovde želi da se iznesetvrdnja da je OVK radila ružne stvari 1998. godine, mogu da kažem "da", to se ovde ne osporava, ali u čemu je relevantnost ovog materijala u ovom trenutku za ovo suđenje?

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa da ne bi bilo sugestivno, evo da pogledamo ove slike. Ne moramo ovaj prvi list, ali ovaj sledeći list samo da stavite na grafoskop, da ne bih postavljao sugestivna pitanja. Ali, molim vas, pogledajte sledeći list? Šta imate na njemu? Čaga su ovo fotografije? Neka mi odgovori svedok da ne kažete da sam ga pitao da li je ovo fotografija crkve ili džamije?

SUDIJA BONOMI: Dozvolite meni da pitam svedoka. Da li ste vi učestvovali u istrazi na licu mesta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Lično nisam, ali su učestvovali moji radnici, radnici, moji operativci, inspektori i krim-tehničari.

SUDIJA BONOMI: Kada ste vi prvi put videli ove fotografije?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Odmah nakon završetka uviđaja. Ne mogu tačno da se setim datuma, ali dva, tri dana posle toga.

SUDIJA BONOMI: Dobro. U redu. Ja smatram da ovo jeste relevantno i ne vidim razlog ni za kakav prigovor, budući da Tužilaštvo nije eksplicitno prihvatilo postojanje ovih događaja i onda optuženi ima pravo da ih dokazuje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, stavite, evo nećemo ovu prvu fotografiju da stavljamo. Stavite ovu drugu fotografi-

ju, molim vas. Da ne kažem ništa šta se na njoj nalazi, treću. Stavite drugu fotografiju na grafoskop. Da li se vidi?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Kod mene se vidi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta predstavljaju te fotografije? Znači to je set četiri fotografije. Šta predstavljaju te fotografije?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Na toj fotografiji u gornjem levom uglu je rov koji su teroristi iskopali na ...

prevodioci: Molimo da svedok govori u mikrofon. Prevodioci ne mogu da ga čuju.

SUDIJA KVON: Gospodine Janićeviću, molim vas da govorite u mikrofon.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Na prvoj fotografiji u levom gornjem uglu je rov koji su teroristi iskopali na ulazu u Jezerce iz pravca Nerodimlja. Na drugoj fotografiji, levo dole, je takođe rov koji su iskopali u produžetku gornjeg rova, samo sa ... U pravcu Nerodimlja, pored puta. Treća fotografija, gornja desno, je iskopana prepreka na putu pokrivena sa daskama koja je služila da bi se sprečili eventualni ulazi policije u selo, jer ukoliko bi tu prošla vozila koja bi tamo krenula, propala bi u zemlju, u rupu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, čemu su služili ti rovovi i da li vi iz svog saznanja iz tog vremena imate saznanja čemu su služili i kakva se aktivnost iz njih izvodila?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Rovovi su služili za napade na policijske snage koje su patrolirale u tom sektoru i za eventualnu odbranu od policije koja bi preduzimala mere u cilju hapšenja tih terorističkih grupa koje su se na tom prostoru nalazile.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Okrenite sledeći list, molim vas, pa samo kratko recite šta predstavljaju fotografije na sledećem listu. Imamo isto set od četiri fotografije.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Prva fotografija, prva fotografija, levo gore, je bunker sa ukopanim prilazom. Druga fotografija, levo dole, je zapreka na putu. To je šta sam malopre pokazao, ona ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Slično tome ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Fotografija u desnom gornjem uglu je, takođe, to dok još nije bila porušena, zapreka na putu sa rupom i fotografija, desno dole, terorista poginuo u borbi sa pripadnicima službe bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se, da ne prikazujemo sada te fotografije, na ovim poginulima vide i uniforme ili se ne vide?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Na poginulima se vide uniforme sa oznakama ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Okrenite sledeću ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... sa oznakama UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Okrenite sledeću fotografiju. Šta se na njoj nalazi? Ova gde se vidi deo ovog crvenog vozila. Ako ovo šta kažem da je deo crvenog vozila nije sugestivno pitanje.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Deo crvenog vozila je terensko vozilo "Lada Niva" (Lada Niva) u kome se vide rakete za raketni ručni bacač. U levom uglu dole je dve bombe i jedan okvir sa municijom kalibra 7,62 milimetara, u stvari 7,9 milimetara. Desno dole je broj puške gde se vidi da je kineske proizvodnje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Okrenite sledeću fotografiju, sledeću stranicu. Šta se na tim fotografijama može videti?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Na prvoj fotografiji, levo gore, vidi se oprema koja je pronađena u štabu, uniforme i kape sa oznakama

UČK. Dole u levom ... Levo dole je deo tela poginulog teroriste. U desnom uglu gore je bunker sa grudobranom i dole, u levom uglu, je, takođe, bunker.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Okrenite sledeću stranu. Tu su samo tri fotografije.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Na prvoj fotografije je rov iz koga su teroristi napadali pripadnike policija, vojske i vršili kidnapovanje građana koji su se tim putem kretali. Srednja fotografija, grudobran sa bunkerom u steni i na trećoj fotografiji je puškomitraljez iza koga se vidi grudobran.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su sve to fotografije sa uviđaja posle antiterorističke akcije na vašoj teritoriji koje ste videli neposredno pošto su napravljene i u vezi sa istragom koja je vršena o tome?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ovo je samo deo fotografija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ove koje smo prikazali, da li ste sve videli u to vreme?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, video sam u to vreme tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Po vašem sećanju, koliko je brigada imala ta nerodimska zona?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Po mom sećanju takozvana "Operativna zona Nerodimlje" imala je dve brigade i jednu brigadu u formiranju: 161., 162. i 163. koja je praktično bila samo na papiru, jer nije funkcionisala, zbog toga što na području opštine za koju je formirana nije bilo zainteresovanih pripadnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada mi recite kada i kako ste došli do podataka o formiranju nerodimske zone i tih jedinica koje oni časte imenom "brigada"?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Do podataka o formiranju "Operativne zone Nerodimlje" došli smo operativnim radom preko svojih pozicija službe na terenu, preko prijateljskih veza, preko sarad-

nika koji su bili inkorporirani u samom vrhu tih terorističkih organizacija u oktobru 1998. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se u tabulatoru 11 nalazi neka informacija koja govori o toj nerodimskoj operativnoj zoni UČK sa imenima i šta vi znate o toj informaciji? Šta ona predstavlja?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: U tabulatoru 11?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste. Tabulator 11.

ADVOKAT KEJ: Molim da se tabulator 10.1 uvrsti u spis.

SUDIJA KVON: Da. A ista se stvar može da se primeni i na tabulator 11, a vezano za ono o čemu smo govorili o tabulatoru 10. Vi, znači, taj dokument niste videli 1999. godine, vi ste taj dokument videli prvi put tek nedavno?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Molim vas ... Ja sam ovakvu formu dokumenta video nedavno, ali podaci koji se nalaze ovde, ne znam da li imate prevod, ovde postoji pri nerodimskoj operativnoj zoni, delovale su 161., 162. i 163. brigada, 163. brigada koja je bila u fazi formiranja. To su podaci koje sam ...

SUDIJA KVON: Ne. Mislim da znam odgovor.

SUDIJA BONOMI: Možete li da nam pomognete tako što ćete da nam kažete šta je taj dokument? Kako je on sastavljen?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pa ja znam kako se sastavljalo ranije, a verovatno je po istom principu sastavljen i sada. Sva operativna saznanja, sve informacije do kojih pripadnici službe Javne i Državne bezbednosti, to sam i malopre rekao, dođu, idu na jedno mesto ...

SUDIJA BONOMI: Da, ali vi kažete da su te informacije bile u nekom

dokumentu, a sada se u ovoj sudnici pojavljuje u dokumentu nekog drugog oblika. Da li je to tačno?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Te informacije su izvorno dostavljane ovome obrađivaču koji je sačinio ovu zbirnu informaciju. Ovo je zbirna informacija svih dokumenata koji se odnose na formiranje, funkcionisanje, postojanje te takozvane terorističke "Operativne zone Nerodimlje". Ovaj dokument je sastavljen na bazi dokumenata, više dokumenata koji su prikupljeni u toku 1998. i 1999. godine.

SUDIJA BONOMI: Ko je onda to sastavio?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Sastavio je Resor državne bezbednosti, analitika BIA verovatno.

SUDIJA BONOMI: Ja moram da kažem da se meni čini da vi nagađate o tome kako je to sastavljeno, da zapravo ne znate tačno, jer vi ovaj dokument u ovom obliku nikad ranije niste videli.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ovaj dokument video sam u toku priprema, ali sam ovakve dokumente za poslednjih 30 godina video možda 300 puta, ovakve dokumente, ovakvu vrstu dokumenata.

SUDIJA BONOMI: Da li vi onda znate zašto mi sada ovde ne gledamo dokumente s kojima ste vi radili tokom vašeg radnog veka?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Kako mislite da li ja znam zašto vi ne gledate dokumente? Nije mi jasno pitanje.

SUDIJA BONOMI: Vama su poznati dokumenti koji sadrže one informacije, koje su sadržane i u ovom dokumentu. Ovaj dokument vi niste nikada ranije videli, zato bih ja sada želeo da znam zašto mi ovde sada pred sobom nemamo one dokumente koje vi jeste viđali svakoga dana tokom vašeg radnog veka? Da li vi znate zašto mi te dokumente ovde nemamo ili vi ne možete oko toga da budete od pomoći?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Dokumenta koja sam ja u toku svoga radnog veka viđao i radio sa njima, ponovo da ponovim ono šta sam malopre rekao, su sva dostavljena višoj instanci. Za terorizam, u ovoj situaciji viša instanca je Resor državne bezbednosti u kome su svi relevantni podaci koji su ukazivali na postojanje terorističkih grupa, na njihovo delovanje, rad, na krivična dela koja čine i na sve šta se, vezano za njih, događa, prosleđivana su Resoru državne bezbednosti, odnosno u ovom konkretnom slučaju odelenju. Odelenje je ta dokumenta dostavljalo njihovoj višoj instanci, znači višoj instanci Resora državne bezbednosti koji je na osnovu svih dokumenata koje primi za jedno područje, sačinjavao zbirnu informaciju o događajima i podacima na terenu.

SUDIJA BONOMI: Razumem. Dobro. Da li ste pre nego što ste se pripremali za svedočenje u ovom Predmetu videli jedan takav sveobuhvatan dokument?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Video sam mnogo takvih dokumenata. Ali video sam i ovaj dokument. Da sam ja doneo, da sam mogao da donesem ...

SUDIJA BONOMI: Videli ste ovaj konkretan dokument?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da.

SUDIJA BONOMI: Kada?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: U pripremi za suđenje. U pripremapama.

SUDIJA BONOMI: Nisam dobio odgovor. Možete li da ponovite?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Prilikom priprema za ovo suđenje. Ovaj dokument.

SUDIJA BONOMI: Pazite, sad se vrtimo u krug, u neproduktivnom smo

krugu. U ovom trenutku to pokazuje da vi ne razumete šta je ovaj dokument. Ako ste vi u vašem radnom veku svakodnevno viđali ovakve sveobuhvatne kompilacije koje je sačinjavao Resor državne bezbednosti, onda ja hoću da čujem zašto mi sada ovde ne radimo sa takvim dokumentima, nego radimo sa dokumentom koje nikada niste videli tokom svog radnog veka i za koji ne znate kako je tačno sastavljen. Ako možete da odgovorite na to pitanje, odgovorite, ako ne, samo recite da ne možete.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ovaj dokument sastavljen je na osnovu informacija koje su pripadnici službe prikupljali, ponavljam. Ovde ima i mojih informacija i mojih ličnih informacija koje sam ja sačinjavao, koje su sadržane u ovom dokumentu i nije mi jasno ...

SUDIJA KVON: Gospodine Janićeviću, vi možda ne razumete pravila o dokazima ovde. Idemo dalje. Mi ćemo na isti način da postupimo sa ovim tabulatorom kao što smo učinili i sa tabulatorom broj 10. Idite dalje, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, sada ste rekli da u ovom dokumentu se nalaze informacije koje ste vi lično dali višoj instanci.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ili kolegama u službi u Resoru državne bezbednosti.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste maločas rekli. Koje su to vaše informacije koje ste vi u ono vreme dali, dakle koje se sadrže u ovom dokumentu, a kojima ste vi raspolagali u ono vreme kad su se ovi događaji dešavali?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: To su informacije o početnom stadijumu formiranja terorističkih grupa na području opštine Uroševac. Recimo, za područje Gatnje (Gatnje) moja informacija postoji tu, deo

informacije, sažetak. Pa informacija o formiranju štaba 161. brigade. Informacija o formiranju štaba 162. brigade, o njihovom delovanju, ukupnom delovanju na području sekretarijata, o načinu finansiranja, o prikupljanju novca za kupovinu oružja, o slanju terorista u Albaniju u cilju nabavke oružja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U kojoj meri su vaše direktne informacije, znači koje su prikupljali vaši saradnici i vi upućivali, sadržane u ovoj zbirnoj informaciji?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Pa ima preko 80 posto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su, dakle, informacije sa vašeg terena koje ste vi službeno prikupili?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A šta je sa vašom izvornom informacijom koja je prosleđivana višim instancama i u ovom slučaju u DB-u i vašim višim instancama?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Izvorne informacije su se arhivirale i ostaju uz jedan primerak ove informacije, ostaju u analitici Resora državne bezbednosti ili MUP-a ili Resora javne bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi gde je bio stacioniran štab, ne pitam vas, znači, dalje za ovaj dokument, pošto je gospodin Kvon rekao kako će se postupiti s njim, identifikacija i onda će se videti kad se ustanovi valjanost dokumenta, recite mi gde je bio stacioniran štab 161. brigade i ko je bio komandant?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Štab 161. brigade UČK bio je stacioniran u selu Rance. U fazi formiranja i mesec, mesec i po dana nakon formiranja komandant štaba je bio Musliju Ica (Musliju Ica) zvani "Čečež". Negde pred kraj 1998. godine sedište štaba je prebačeno u selo Petrovo, takođe na području opštine Štimlje (Shtime).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je opština Štimlje deo teritori-

je zbira opština koje pokriva SUP Uroševac, a na čijem ste čelu vi bili?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I sva ova sela koja pominjete, da li spadaju u zonu vaše odgovornosti kao šefa policije za to područje?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ova teroristička brigada delovala samo na vašem području ili je delovala delimično i na nekom drugom području?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Povremeno je dejstvovala i na području Lipljana i području Suve Reke (Suhareke).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pretežno gde je delovala?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: A pretežno je delovala na području opštine Štimlje, odnosno u zoni Crnojlevske klisure. Kroz Crnojlevsku klisuru prolazi magistralni put Priština (Prishtine) - Prizren (Prizren) do Štimlja i u 1998. godine su bili svakodnevni, skoro svakodnevni napadi i provokacije na komunikaciju kojom su prolazila vojna vozila, policijska vozila, policijske i vojne patrole, vojni transporti, civilna vozila. Bilo je mnogo povređenih i ranjenih, mnogo oštećenih vozila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da idemo još konkretnije. Gde se tačno nalazio podštab ove brigade u selu Račak koju ste pomenuli?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pod štab brigade nalazio se i kući Mustafe Mehmeta (Mustafa Mehmet), ja mislim da se tako zove, u selu Račak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je bio komandant štaba u selu Račak?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Afet Biljali zvani Ćopa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada, molim vas, gospodine Janićeviću, pogledajte tabulatore koji slede. To su 12 ... Da idemo

redom. Tabulator 12, informacija koju su sastavili, ko? Pročitajte da vam ja ne bih dao sugestivno pitanje, ko je sastavio informaciju. Šta piše gore? Je l' piše... Šta piše gore, u gornjem levom uglu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Samo da nađem ja to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tabulator 12.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Informaciju su sastavili ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pogledajte šta piše prvo u gornjem levom uglu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: MUP Republike Srbije, SUP Uroševac, OKP.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ovo šta piše MUP Republike Srbije, SUP Uroševac, da li je to SUP na čijem ste se čelu vi nalazili?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

SUDIJA BONOMI: Da li je to dokument koji smo već videli?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Jeste, ali je ...

SUDIJA BONOMI: Pa zašto onda ponovo prolazimo kroz njega sa ovim svedokom?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Zato što je ovde najodgovorniji policijski funkcioner pod čijim su rukovodstvom ovo ljudi prikupljali informacije.

ADVOKAT KEJ: To je tabulator 216 u fascikli gospodina Jašovića. Možda bi bilo dobro da sada vidimo kakva je situacija sa tabulatorom 11. Hoće li to da bude označeno za identifikaciju?

SUDIJA KVON: Da, dok se ne reši pitanje autentičnosti i dok ne dobijemo prevod.

ADVOKAT KEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, kao načelnik Sekretarijata za unutrašnje poslove i rukovodilac ovih ovlašćenih službenih lica, da li vi možete da potvrdite autentičnost sadržine te informacije i legalnost načina na koji je ona napravljena?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala.

SUDIJA BONOMI: A kako to možete da uradite? Recite mi, jeste li vi bili tamo kada je taj izveštaj sastavljan?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ovaj izveštaj je sastavljen u novembru mesecu 1998. godine i ja sam ga lično pročitao i prosledio na dalji rad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ovakav izveštaj morao vama da se da na uvid?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Obavezno je morao da dođe kod mene. Svaki operativni podatak, svaki izveštaj, pa i onaj najmanje značajan je morao da dođe kod kod nas u sekretarijat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se u tabulatoru 13 takođe nalazi izveštaj ovlašćenih službenih lica vašeg SUP-a na čijem ste čelu vi bili?

SUDIJA KVON: Pretpostavljam da je i to već uvršteno u spis. Izvinjavam se ...

prevodilac: Odbrana nije uključila mikrofon.

SUDIJA KVON: To je 221. Hvala.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vi možete da potvrdite da je

ovaj izveštaj napravljen u skladu sa pravilima rada u vašem Sekretarijatu za unutrašnje poslove, odnosno Ministarstvu unutrašnjih poslova i da su ovde podaci tačni?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ovi ...

TUŽILAC NAJS: Ja ne mogu a da ne primetim u vezi sa drugim delom ovog pitanja ...

SUDIJA KVON: Budući da je ovo već obrađeno sa gospodinom Jašovićem, mislim da to sad nije potrebno, idemo dalje. Kako glasi pitanje, gospodine Miloševiću?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi, znači kao načelnik Sekretarijata za unutrašnje poslove ili da ne bude sugestivno pitanje, kada dobijete ovu, ovakvu informaciju, da li ste preduzimali neke korake da proverite informaciju, da pokušate da iz još nekog izvora ili da se na terenu proveri ispravnost podataka koji se ovde dobiju?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Naravno da je svaka informacija proveravana iz više izvora. Svaki operativac, svaki pripadnik službe i Javne i Državne bezbednosti imao je svoje saradničke i prijateljske veze i informatorske veze. Da bi se mogla napisati ovakva informacija, ona je morala biti proverena više puta. Ovakva informacija dostavljala se Državnoj bezbednosti i ...

SUDIJA BONOMI: Recite mi kako ste to uradili? Kad dobijete ovakav izveštaj, šta onda uradite da proverite tačnost tog izveštaja?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pre nego što se sačini ovakav izveštaj, ovakva informacija ...

SUDIJA BONOMI: Ne, ne. Jednom kada vi taj izveštaj dobijete, šta vi lično kao načelnik SUP-a radite da proverite tačnost navoda u izveštaju?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pre ... To pokušavam da vam objasnim. Pre sačinjavanja ovakve informacije, operativci koji obrađuju pojedinu temu, tematiku ili problem, napišu službenu belešku, službenu belešku, kratko šta rade i dokle su stigli. To se proverava preko više izvora, preko pozicija Državne bezbednosti koje su bile mnogo sigurnije od pozicija službe Javne bezbednosti i potvrđuje i nakon čega se sačinjava ovakva informacija, a koja se dostavlja na dalji rad Službi državne bezbednosti.

SUDIJA BONOMI: Dajte mi jedan konkretan primer. Šta bi se tačno dogodilo kada je napisana originalna beleška koju imamo ovde? Kakvu biste vi proveru tada sproveli, jer vi ovde kažete da ste proverili kako biste bili sigurni i mogli da potvrdite tačnost navoda u izjavi?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ovako sačinjena informacija dostavljala se Službi državne bezbednosti, Resoru državne bezbednosti koji su dalje vršili proveru ove informacije, iako je ona, pre nego što je ovako sačinjena, proveravana, proveravana od strane nižih instanci od mene. To je bio načelnik Odeljenja za suzbijanje kriminala, načelnik Odeljenja policije. Morala je da prođe tri, četiri instance da bi došla do načelnika SUP-a. I ovo je krajnji promerak koji ide naviše.

SUDIJA BONOMI: Recite mi kome bi to onda išlo? U stvari, sada ne znam, ja mislim da ste vi prvo hteli da se koncentrišemo na prethodnu belešku. Ko bi to onda proverio pre nego što je ova informacija napisana?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pre nego što je ova informacija napisana proveravali su komandiri stanica, šefovi odseka i načelnici odeljenja. Svaki ...

SUDIJA BONOMI: U koju bi to onda policijsku stanicu išlo, pre nego što je napisano? Kome bi to išlo, kojim tačno policajcima pre nego što je napisano?

SVEDOK JANIČEVIĆ: Pa rukovodećim policajcima. Komandiru stanice, zameniku komandira stanice, ko vodi operativne poslove.

SUDIJA BONOMI: Vaše osoblje radi u policijskoj stanici. Kojoj bi to onda drugoj policijskoj stanici išlo, osim vašoj, pre nego što je nastala ovakva pisana informacija? Kroz koliko drugih policijskih stanica bi to prošlo da se proverí, kao što ste rekli?

SVEDOK JANIČEVIĆ: Nismo se razumeli. Policajci prilikom ...

SUDIJA BONOMI: Očigledno da nismo.

SVEDOK JANIČEVIĆ: Policajci prilikom odlaska na teren i razgovora sa operativnim pozicijama, kada se vrate iz službe napišu izveštaj ili službenu belešku. Ta službena beleška dostavlja se pomoćniku ili zameniku komandira. Zamenik komandira procenjuje da li ta beleška ide dalje ili ostaje tu. Da li, ako on ima eventualno podataka da je to tačno, ostaje tu. Ako nema, odbacuje se. Ako ide dalje, ide inspektorima za ... Po liniji rada. Inspektori po liniji rada dalje proveravaju tu belešku i ako potvrde, pišu ovakvu informaciju koja se dostavlja načelniku odelenja, a načelnik odelenja prosleđuje načelniku SUP-a.

SUDIJA BONOMI: Dobro. Znači sada smo utvrdili da se sve to odvijalo unutar jedne policijske stanice. Dobro. Kakvu bi to vrstu provere izveo jedan viši ... Molim vas da me ne prekidate. Kakvu vrstu provere bi napravio neko na višem položaju od gospodina Jašovića, a pre nego što bi tu informaciju dalje prosledio?

SVEDOK JANIČEVIĆ: Eto vidite: operativni rad je mnogo složena stvar. Dobijanjem informacije od operativaca, policajac koji se sa njom zaduži, recimo sa ovom informacijom, on ima svoje operativne pozicije na terenu i za svaku stavku u informaciji, svaki paragraf ... Recimo, ovde se pominje Osmani Zejin (Osmani Zejin), ime. On odlazi na teren i proverava da li je taj Osmani Zejin tu ili nije, šta se sa njim radi, šta radi ...

SUDIJA BONOMI: Znači, vi sada kažete da nadređeni Jašoviću, kad

dobije Jašovićevu službenu belešku izlazi na teren. Da li se ta osoba nalazi tamo gde se kaže da se nalazi? Da li to kažete?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pazite, ne nadređeni Jašovićev, u SUP-u, u Ministarstvu unutrašnjih poslova ima linija rada. Linija rada po kriminalu, opštem, opštem kriminalu, po krađama, po ubistvima, po takozvanim terorističkim aktima. Ima desetak, 15 linija, da ne nabrajam. I svaka informacija, svaka službena beleška odnosi se na određenu liniju rada i taj radnik koji radi po toj liniji rada, on proverava ono šta je dobio. U ovom slučaju Jašović i Šparavalo su dobili službenu belešku ...

SUDIJA BONOMI: Da, ali ja od vas tražim da uzmete ovaj konkretan primer i da mi kažete ko nakon što Jašović sastavi prvu belešku to proverava i šta radi da bi to proverio.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Jašović nije sastavljao prvu službenu belešku. Jašović je radio kao inspektor. Jašović je dobijao informacije od policajaca sa terena. On je te informacije proveravao i na osnovu tih informacija, prikupljenih informacija i službene beleške sačinjavao je ovakvu informaciju. Ovakva informacija je prosleđivana ...

SUDIJA BONOMI: Dobro. Znači vi onda kažete da gospodin Jašović nije prikupio informacije koje su sadržane u ovoj informaciji? Da li sam sad to dobro shvatio?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Delimično jeste. Delimično da. On je proveravao informacije koje je dobio i na osnovu potvrđenih informacija sačinio ovu belešku, ovu informaciju.

SUDIJA BONOMI: Ja bih bio vrlo zahvalan ako bi neko tokom pauze mogao da utvrdi gde je gospodin Jašović u svom svedočenju nama rekao da je on tako radio svoj posao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo pre nego što se ode na pauzu jedno pitanje: gospodine Janićeviću, gospodin Bonomi je spomenuo policijsku stanicu. Recite koliko je policijskih stanica bilo u okviru vašeg

Sekretarijata za unutrašnje poslove?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Četiri policijske stanice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam vas čuo, izvinjavam se.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Četiri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle četiri stanice su bile u okviru vašeg Sekretarijata za unutrašnje poslove.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala.

SUDIJA KVON: Gospodine Janičeviću imate li pred sobom tabulator 13. To je informacija gospodina Jašovića. Znači nakon što je gospodin Jašović napisao ovaj dokument koji imamo pred sobom, nakon toga nije se dalje prveravala tačnost navoda u ovoj informaciji. To je, znači, konačan izveštaj koji dolazi iz te policijske stanice.

SVEDOK JANIČEVIĆ: Gospodin Jašović nije bio u policijskoj stanici. Jašović je radio u Odelenju za suzbijanje kriminaliteta i on je bio inspektor i on i šparavalo ...

SUDIJA KVON: Da, moja greška.

SVEDOK JANIČEVIĆ: Ova informacija je dalje prosleđivana Službi državne bezbednosti na dalji rad, Resoru državne bezbednosti.

SUDIJA KVON: Da, to sam, dakle, hteo da čujem. To je, znači, konačan izveštaj. Sada idemo na pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA KVON: Gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, želeo bih samo da odgovorim na pitanje

sudije Bonomija koje je postavio pre pauze. Ja nisam uspeo da pronadem ono šta je on želeo da čuje. Sećam se upravo nečeg suprotnog i pronašao sam, iako mi to nije ovog trenutka pri ruci, mesto na kom je on objasnio da su ljudi ili dobrovoljno dolazili ili su dovedeni u policijsku stanicu kako bi on razgovarao sa njima. Prema tome, jasno se kaže da je on sve informacija prikupljao iz svojih ličnih kontakata. Nikada nije rekao ništa suprotno, niti je rekao da se oslanjao na izvedene informacije nekog drugog.

SUDIJA KVON: Hvala, gospodine Najš. Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, maločas ste rekli da je vaš Sekretarijat unutrašnjih poslova Uroševac imao četiri policijske stanice.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jedna od te četiri policijske stanice ... Da li je jedna od te četiri policijske stanice bila policijska stanica Štimlje?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Imali smo policijsku stanicu u Štimlju, Uroševcu, Štrpcu i Kačaniku (Kacanik).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Koliko je ljudi radilo u policijskoj stanici u Štimlju?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Oko 50 ljudi, sa starešinskim sastavom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliku teritoriju pokriva policijska stanica Štimlje?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pokriva celu teritoriju opštine Štimlje, oko 20 i nešto sela sa Štimljem, normalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su se policajci koji su bili u sastavu te policijske stanice kretali po celoj teritoriji opštine Štimlje i po svim selima opštine Štimlje?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, do 1998. godine, do polovine 1998. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A posle polovine 1998. godine šta se događalo?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Posle polovine 1998. godine počela su teroristička dejstva. Pojedina sela su bila zaposednuta od strane terorista i dolazilo je do sukoba, do pretnji i provokacija, onda policija nije mogla bezbedno da ulazi u sva sela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Maločas je gospodin Najs citirao da je Jašović rekao da je on saslušavao lica koja su dovezena u Sekretarijat unutrašnjih poslova. Da li ... Ko je ta lica dovozio, po kom osnovu i kako bi onda oni došli u kontakt sa Jašovićem da ih on saslušava?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Lica koja su pronađena na policijskim punktovima, a sumnjivog su ili ponašanja ili karaktera ili se sumnjalo da su pripadnici terorističke UČK, ili se sumnjalo da su, po nekim spiskovima koji su tada važili, izvršioци određenih krivičnih dela na tom području ili na širem području Kosova i Metohije, bila su privođena u sedište sekretarijata. I ne samo Jašović, nego su svi operativci bili uključena u razgovorima sa tim licima, na raščišćavanju tih okolnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle na osnovu čijih bi informacija neko lice bilo privedeno? Da li ... Evo, na primer, da uzmemo konkretno, saslušavao Jašović. Da li su ta lica privođena na osnovu njegovih informacija ili su privođena na osnovu informacija policajaca određene policijske stanice ili naloga koji bi dao komandir te policijske stanice?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Svaka policijska stanica za svoje područje, na osnovu prethodno prikupljenih operativnih podataka sačini spisak sumnjivih lica, lica za koja se osnovano sumna da su izvršila neko krivično delo ili prekršaj ili za koja se osnovano sumnja da su u sprezi sa terorističkom OVK. Po tim spiskovima, prilikom kontrole patrole, su prilikom legitimisanja identifikovala ta lica i lica su privođena na informativni razgovor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda su te informativne razgovore obavljali inspektori u sedištu sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Ne samo Jašović i Šparavalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko je inspektora u sedištu sekretarijata obavljalo te razgovore?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pa u Odseku za suzbijanje opšteg kriminaliteta radilo je oko desetak inspektora i svi su, na neki način, bili uključeni. Jašović i Šparavalo jesu malo više, ali su svi radili na tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, dakle, da li ova informacija koja je sastavljena i koja se nalazi u tabulatoru 13 predstavlja originalni dokument vašeg Sekretarijata za unutrašnje poslove?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: To je originalni dokument Sekretarijata za unutrašnje poslove.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi tu informaciju pročitali u vreme kada je ona napravljena?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je svaka ovakva informacija morala vama da bude podneta na uvid?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Svaka informacija ove forme je morala meni da bude podneta na uvid i ja sam odlučivao kome će biti prosleđena, kojoj instanci: da li Službi državne bezbednosti ili sedištu u Ministarstvu ili Štabu Republike Srbije, Štabu MUP-a Republike Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Štabu u Prištini?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Na osnovu sadržine informacije, normalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prećićemo sad na tabulator 14. Tu je izjava. Da li je ta izjava originalni dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

SUDIJA KVON: Da li je to takođe uključeno u Jašovićevu fasciklu.

ADVOKAT KEJ: 133.

SUDIJA KVON: Znači to je već uvršteno u spis.

ADVOKAT KEJ: Da

SUDIJA KVON: Hvala, gospodine Kej (Kay).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi imali priliku da pročitate ovu izjavu u vreme kada je ona napravljena, odnosno kad je uzeta od ovog lica koje je ovde potpisano?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Jedan deo izjave jesam. Ja mislim da sam ovu izjavu pročitao. Ne mislim, siguran sam da sam je pročitao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ona uzeta ...

SUDIJA KVON: Trebali bismo da imamo prevod za to. Molim sekretara da pronade prevod, u međuvremenu da nastavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ova izjava, odnosno da li ova izjava ukazuje na bilo kakvu terorističku aktivnost ili prisustvo nosilaca terorističkih aktivnosti u selu Račak?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. U ovoj izjavi Šaćiri Abdulah (Shaqiri Abdullah), lice koje je dalo, tvrdi da je u Račku u uniformama sa oznakama UČK videlo ... Sa oružjem videlo Biljalji, Hasana (Hasan), Afeta; Imeri, Ramiza, Rifata (Imeri Ramiz Rifat) i Musliju, Ramadana, Nusreta (Musliu Ramadan Nusret), svi sa područja sela Račak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pročitajte četvrti pasus samo da ne trošimo previše vremena. Šta u njemu kaže? Počinje sa reči "decembar", "Decembra meseca".

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: “Decembra meseca ove godine u selu Račak, u uniformama sa oznakam UČK, sa automatskim puškama, video sam Biljali, Hasana, Afeta, Imeri, Ramiza, Rifata i Musliju, Ramadana, Nusreta, svi iz sela Račak. Zadnji put u selu Račak bio sam 18. decembra 1998. godine, gde sam toga dana na putu kod džamije u selu Račak video četiri lica u uniformama sa oznakama UČK i sa automatskim puškama, od kojih sam prepoznao lice Imeri, Sadrije Išljama (Imeri Sadrija Ishlam) iz sela Račak”.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ovakva izjava ili ovakve izjave, da li su one bile osnov da vi ustanovljavate sastav, veličinu, brojno stanje i uopšte aktivnosti vezane za UČK na tom području?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Da, ali ne generalno. Bilo je i drugih informacija koje smo dobijali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li se u tabulatoru 15 takođe nalazi izjava koja je dokument vašeg Sekretarijata za unutrašnje poslove?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

SUDIJA KVON: Nije li to takođe uvršteno putem Jašovića i ako jeste kakav je smisao toga da se kroz to prolazi ponovo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Smisao je u tome da gospodin Janićević, koji je bio načelnik tog Sekretarijata za unutrašnje poslove, potvrdi da li je reč o autentičnom dokumentu njegovog Sekretarijata za unutrašnje poslove, s obzirom na informacije koje sadrži.

SUDIJA KVON: Postavite konkretna pitanja na koja gospodin Janićević može da odgovori i to na osnovu svojih ličnih saznanja, pitanja na koja gospodin Jašović nije mogao da odgovori. Vreme je veoma dragoceno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, da li ste vi pročitali ovu izjavu u vreme kada je ona uzeta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ona za vas, kao načelnika sekretarijata, imala neki značaj?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Normalno da je imala značaj. Imali smo celu grupu terorista koji su bili stacionirani u selu Račak na čelu sa komandantom takozvanog štaba.

ADVOKAT KEJ: Tabulator 10.

SUDIJA KVON: Gospodine Kej, možete li da nam kažete koliko je ukupno dokaznih predmeta ovde duplicirano sa Jašovićem?

ADVOKAT KEJ: Tabulator 15 je tabulator 1.55, tabulator 16 je tabulator 1.8 u Jašovićevim dokaznim predmetima. To je sve šta smo, dosada, pronašli. Nismo pronašli ništa više.

SUDIJA KVON: Ukoliko pronađete još nešto, recite nam to odmah čim pronađete.

ADVOKAT KEJ: Tabulator 14 je preveden u Jašovićevoj fascikli, a gospođica Higin (Higgins) je to već i iskopirala.

SUDIJA KVON: Hajde da malo brže idemo dalje. Kroz te izjave smo već prošli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ću, onda, postavljati samo kratka pitanja. Gospodine Janićeviću, u tabulatoru 16 nalazi se, takođe, izjava. Da li je to autentični dokument vašeg Sekretarijata za unutrašnje poslove? Pogledajte ovu izjavu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Upravo je gledam. Da, to je autentičan dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi tu izjavu pročitali u vreme kada je ona napravljena?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Jesam. I rađena je zajedno sa pri-

padnicima Državne bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na osnovu čega to tvrdite?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Zato što je u potpisu izjave Vujnović Srboljub, pripadnik tada odelenja Resora Državne bezbednosti u Uroševcu i Antić Miroslav.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle ova je izjava uzeta od lica koje je ovde potpisano i naznačeno od strane ...

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, zar mi nismo obradili sve izjave, odnosno izveštaje koje je uzeo ili napisao gospodin Jašović? Ovo je trebalo da bude deo dokaznih predmeta Jašovića ili dokaznih predmeta Stevanovića, s obzirom na broj tabulatora, 305 i to bi vama trebalo da bude poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da, ali ja ovde od nekadašnjeg načelnika Sekretarijata Uroševac tražim potvrdu autentičnosti ovih dokumenata iz njegovog sekretarijata i potvrdu, odnosno odgovor na pitanje da li je on te izjave video u to kritično vreme.

SUDIJA KVON: Dobro. Nastavite što je brže moguće i dođite do sela Račak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U tabulatoru 17 da li je to takođe autentičan dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da i to je autentičan dokument.

ADVOKAT KEJ: Koliko smo mi uspeli da vidimo, nemamo ovaj dokument, tabulator 17, u Jašovićevim dokumentima.

SUDIJA KVON: A u Stevanovićevim? Ako možete to da proverite? Hvala. Sledeće pitanje, gospodine Miloševiću.

TUŽILAC NAJS: Ako možemo da se zaustavimo na trenutak. Mi

nemamo prevod tabulatora 17. Ne znam da li drugi imaju. Prevodi koje smo jutros dobili ukazuju na to da sad imamo različite prevode istih dokumenata, odnosno različite prevode od onih koji su u Jašovićevim dokumentima. To je sitnica, ali treba da se ima i to na umu, no u svakom slučaju mi nemamo prevod tabulatora 17. Čini mi se da ranije nismo videli taj dokument, a još uvek nisam mogao da proverim imena.

SUDIJA BONOMI: Za koja dokumenta kažete da ste dobili prevode?

TUŽILAC NAJS: Mislim da se radilo o tabulatoru 16, a možda i o tabulatoru 15. Da, tabulator 15. Imamo sada dva različita prevoda za tabulator 15.

SUDIJA BONOMI: Da li se radi o bitnim razlikama u prevodu?

TUŽILAC NAJS: Pa još ne znam. Nisam uspeo da proverim, ali ono šta je bitnije, još uvek nemamo prevod tabulatora broj 17.

SUDIJA KVON: Nemamo ni mi, ali to može kasnije da se sredi kada budemo utvrdili da li su ti dokumenti već predloženi kao dokazi. Idemo sada dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se u ovom tabulatoru broj 17 navode imena lica iz sela Račak koji su u UČK?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, nalaze se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izjava je uzeta, kog datuma? Šta piše na početku izjave?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: 22. novembra 1998. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste već potvrdili da je ovo autentičan dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, autentičan dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Precizirajte područje na kome je delovala ova teroristička brigada?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Takozvana 161. teroristička brigada UČK delovala je na području Štimlja i delovala je na području Uroševca. Područje Štimlja obuhvata sela: Račak, Petrovo, Belince (Belince), Crnoljevo, Planište, Topilo (Topille), Devetak, Malopoljce (Mollopolc). Mužičane (Muzeqine), Rašince (Rashince), Petrović (Petroviq), Gornje (Godanci i Eperm) i Donje Godance (Godanc i Ulet), Zborce i Petraštica (Pjetershtice) i normalno, u Crnoljevu i Crnoljevsku klisuru. U Crnoljevu je Crnoljevska klisura, cela ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Malopre ste pomenuli da kroz Crnoljevsku klisuru ide i magistralni put Priština - Prizren.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na kom području je delovala 162. brigada UČK? Govorim samo o vašem ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: 162. brigada delovala je na području opštine Kačanik i delovala je na području opštine Štrpci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde je bio smešten njen štab i ko je bio komandant tog štaba?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Štab 162. brigade bio je smešten u selu Ivaja (Ivaje) na području Kačanika, a komandant štaba je bio Imer Iljazi zvani "Bardi" (Imer Ilazi Barhi) do pogibije u sukobima sa snagama bezbednosti naše zemlje u aprilu mesecu, kada ga je zamenio Džaber Džarko. Pored štaba koji je bio stacioniran ... Pored tog glavnog štaba brigade koji je bio stacioniran u Ivaji, ova brigada je imala seoske štabove, odnosno podštabove u selima Kotlina (Kotline), Palivodenica (Palaj), Bob (Bob), Čićevac, Kovačevac (Kovaqec), Dubrava (Dubrave), Slatina (Sllatine) i druga sela, ali sa manjim brojem pripadnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se nalazi ...

SUDIJA BONOMI: Mislim da nešto nedostaje u transkriptu. Da li sada

govorimo o nekoj drugoj brigadi?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam postavio pitanje u vezi sa 162. brigadom. Ono je maločas bila 161. brigada.

SUDIJA BONOMI: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: A ovo što je svedok odgovarao ...

SUDIJA BONOMI: To se ne vidi u transkriptu. Ne vidi se da ste prešli na 162. brigadu, mada je to očigledno na osnovu odgovora da se radi o nečem drugom, a sada u transkriptu stoji da se radi o 161. brigadi, a u stvari trebalo bi da stoji da se radi o 162. brigadi.

SUDIJA KVON: Dobro, sad je to pojašnjeno. Možemo da nastavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janičeviću, pogledajte tabulatore pod rednim brojem 18, imate 18.1, 18.2, 18.3 i tako dalje, o kakvim se ovde dokumentima radi? Pogledajte tabulator 18.1.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: 18.1 je izjava uzeta od Saljihu Adema (Adem Salihu) iz sela Bičevac (Bicec), opština Kačanik, a koju su uzeli operativni radnici Jašović i Šparavalo i pripadnik odelenja Državne bezbednosti Đorđević Nebojša. Rađena je zajedno sa pripadnicima RDB.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde u ovoj izjavi dat je jedan veoma dugi spisak pripadnika UČK, jer on kaže: "Sa mnom u oružanim dejstvima su učestvovali i sledeći pripadnici UČK", a to je na strani 2. Dakle, ovaj pripadnik UČK koji je bio uhapšen navodi svoje kolege iz UČK na nekoliko stranica ove izjave.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

SUDIJA BONOMI: Da li možete da nam kažete pod kojim okolnostima je ova osoba došla i dala ovu izjavu?

SVEDOK JANIČEVIĆ: Ova osoba je privedena od strane policije na

informativni razgovor, a sumnjalo se ...

SUDIJA BONOMI: U koje svrhe?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pa sumnjalo se da je pripadnik terorističke UČK. To se u kasnijoj fazi, prilikom davanja izjave i prilikom obavljanja razgovora i obistinilo.

SUDIJA BONOMI: Da li su preduzete neke mere protiv njega?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ja mislim da je, nisam siguran, ne mogu sad da se setim, ali mislim da je određen pritvor protiv njega i predat istražnom sudiji.

SUDIJA BONOMI: Hvala vam.

SUDIJA KVON: Da li je uobičajeno da vaši inspektori uzimaju izjavu od nekoga zajedno sa pripadnikom Državne bezbednosti?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Kada je u pitanju terorizam, bilo je slučajeva da se zajedno uzimaju izjave i bilo je preporučljivo zbog toga što su pripadnici Državne bezbednosti raspolagali sa više podataka o terorističkim organizacijama, o grupama, o pojedincima koji su delovali sa tih pozicija, da bi izjava bila kompetentna i kompletna za pokretanje postupka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi ovu izjavu, u vreme kada je ona uzeta, imali prilike da vidite, pročitate, upoznate se s njenom sadržinom?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Imao sam prilike. Imao sam prilike da vidim i pročitam i upoznam se s njenom sadržinom i ista je prosleđena i Štabu MUP-a, pored toga što je prosleđena Resoru državne bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi sada, gospodine

Janičeviću, šta sadrži dokument u tabulatoru 18.2?

ADVOKAT KEJ: Da li tabulator 18.1 može da se uvrsti u dokazni spis, a i tabulator 17?

SUDIJA KVON: Ne. Zar nije to uključeno u dokumente gospodina Jašovića? To ipak treba da rešimo.

TUŽILAC NAJS: Koliko se ja sećam, čini mi se da se radi o novom dokumentu. Možda nisam u pravu, ali mislim da nisam video nijednu izjavu sa ovako dugačkim spisom imena i takođe ne mogu da pronađem da li smo se bavili osobom koja se zove Adem Salihu, budući da nemamo prevod. Ovo bismo svakako trebali da obeležimo u svrhu identifikacije u ovoj fazi, ali u svakom slučaju zatražio bih od Pretresnog veća da zatraži od optuženog da identifikuje imena sa ovog spiska koja su od značaja. Naravno, mi možemo da prođemo kroz taj spisak i da izračunamo, odnosno da vidimo za koja imena on kaže da su od značaja, ali on bi to trebao da uradi, jer jednostavno neće biti ni od kakve koristi da dođemo do kraja svega ovoga i da vidimo da imena nisu od koristi.

SUDIJA KVON: Ali vi kažete da se to obeleži u svrhu identifikacije. Do kada i zbog čega?

TUŽILAC NAJS: Pa dok ne dobijemo prevod, a onda ću moći da proverim da li imam neka pitanja u vezi sa tim i onda ću moći da kažem nešto i o pouzdanosti dokumenta.

SUDIJA KVON: Ali nemate nikakvih drugih primedbi?

TUŽILAC NAJS: Ne.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA KVON: Kao što je predloženo, obeležićemo ovaj dokument u svrhu identifikacije, a gospodin Milošević bi mogao da identifikuje koja su imena bitna sa ovog spiska.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja ću zamoliti svedoka, gospodina Janićevića, da iz ovog tabulatora 18.1 koji sadrži izjavu ovog pripadnika UČK koji je priveden u policiju i saslušan, ukaže na određena imena koja smatra značajnim ovde u ovom spisku, a koja su pobrojana kao pripadnici UČK.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pa jedno od najznačajnijih imena na ovom spisku je Ćamil Iljazi zvani "Barli", koji je bio komandant 161. brigade. Na kraju, sva su imena značajna, jer su svi ovi ljudi bili pripadnici jedne terorističke organizacije koja je dejstvovala i delovala na tom prostoru, zajedno sa njihovim komandantom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pogledajte tabulator 18.2. Ovo je jedna službena beleška koja ne potiče iz unutrašnjih poslova. Šta je ovo, na šta se ovo odnosi? Budite ljubazni, objasnite.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ova beleška odnosi se na područje sela Ivaje i Kotlina. Od Štaba MUP-a Republike Srbije dobio sam informaciju da je na tom prostoru navodno počinjen masakr nad civilima. S obzirom da je to bio rejon u kom je vojska imala nadležnost, ja sam zatražio od komandanta 243. brigade da me obavesti da li tamo ima nekih bezbednosno interesantnih događaja i da li je uopšte bilo masakra. Na moj zahtev odgovoreno je ovom beleškom. Ja mislim da ima prevod tu ... Ima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste vi saznali iz ove beleške koju ste dobili od potpukovnika Đurovića? Vidim da je on potpisao. U stvari potpisao je neko drugi umesto njega, ako ja ovo mogu da pročitam.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Saznao sam da je na području Ivaje i Kotline izvršeno takozvano "čišćenje rejona", čišćenje od šiptarskih terorističkih bandi, u rejonu graničnog pojasa koji je tada bio pet kilometara. U akciji je učestvovala 243. motorizovana brigada i jedinica PJP iz Uroševca i deo pripadnika policijske stanice u Kačaniku. Akcija je rađena po planu komande 243. brigade, odnosno po planu graničnog bataljona te brigade i oni me obaveštavaju da ne raspoložu podacima da je na tom prostoru došlo do pogibije većeg broja civila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle vi ste proveravali informaciju, kako ste sada objasnili, a koju ste dobili od Štaba MUP-a ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... pa ste tražili objašnjenje od nadležnog vojnog komandanta na tom području.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I odgovor je bio negativan.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Janićeviću ...

SUDIJA KVON: Primećujem da se ovde spominju tri mlade žene, naoružane i delimično obučene u uniforme. Da li ste to znali u to vreme?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Znao sam kad sam dobio službenu belešku. Tri žene mlađe dobi, kod kojih je pronađeno oružje, a na sebi su imale delove maskirnih uniformi.

SUDIJA BONOMI: Da li bi se u takvom slučaju sproveo uviđaj na licu mesta, o jednom takvom događaju? Šta možete o tome da nam kažete?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Nakon svake antiterorističke akcije koju je izvodio MUP ili vojska, a na području sekretarijata gde sam ja bio načelnik, uvek, znači ističem, uvek je vršen uviđaj na licu mesta. Uvek je izlazio istražni sudija i kriminalističko-tehnička služba koja je to dokumentovala i foto zapisima i video zapisima. Sve što se ...

SUDIJA BONOMI: Da li je to onda bilo i u vezi sa ovim događajem od 9. aprila?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da.

SUDIJA BONOMI: Znači negde mora da postojati izveštaj o uviđaju.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Naravno da postoji izveštaj o uviđaju.

SUDIJA BONOMI: Zašto ste onda trebali da pitate vojsku?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Zato što u izveštajima koje sam ja dobio nije nigde stajalo to šta je od štab od mene tražio. I ja sam nastojao da proverim da li negde ima greške u informisanju, da nije negde došlo do propusta. Da li je došlo do propusta u informisanju između mene i mojih radnika koji su bili na uviđaju, znači krim-tehničar koji je vršio uviđaj nije me obavestio da je naišao na slučaj da je poginuo veći broj civila, građana koji nisu bili pod oružjem. Ne znam da li sam bio jasan?

SUDIJA BONOMI: Ne. To jeste jasno, ali 8. maja kada je napisan ovaj izveštaj, do tada je već obavljena istraga koju su obavili vaši ljudi i isto tako istražni sudija izašao je na lice mesta i izvršio uviđaj na licu mesta. Jesam li u pravu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Istražni sudija je izašao istog dana kada je okončana antiteroristička akcija. Naš izveštaj, izveštaj prema Štabu MUP-a otišao je istog dana kada je akcija završena, odnosno kada sam primio izveštaj krim-tehničke službe o izvršenom uviđaju. Štab MUP-a je bio nekim drugim kanalima, verovatno preko Verifikacione misije (OSCE Kosovo Verification Mission) obavešten da je tamo došlo do pogibije većeg broja civila. Ja sam istog dana, sutradan, 9., odnosno 10., ne mogu tačno da se setim datuma, poslao dopis komandantu 243. motorizovane brigade da me obaveste da li oni imaju informaciju da je došlo do nekog sličnog incidenta. Odgovor je stigao tek 8. maja 1999. godine, odgovor na moj zahtev.

SUDIJA BONOMI: Znači trebalo im je više od tri nedelje da vam odgovore. Vrlo nezadovoljavajuće, ali hvala.

SVEDOK JANIČEVIĆ: Da.

SUDIJA BONOMI: Dobro. Hvala.

SUDIJA KVON: Primećujem da se nakon ovog tabulatora nalazi nekoliko izjava koje je uzeo gospodin Jašović. Pretpostavljam onda da je ova službena zabeleška napravljena na osnovu istrage koju je sproveo Jašović. Da li je to tačno? To je tabulator 18.3 i nadalje, sve do 18 ... Ne znam koliko ih ima, ali, dakle, više izjava tu sledi.

SVEDOK JANIČEVIĆ: Kako mislite? Izvinite. Na ovu koju smo do sada obrađivali ...

SUDIJA KVON: Službena zabeleška, tabulator 18.2. Ta je službena zabeleška napravljena 8. maja 1999. godine. Sledeći tabulatori kroz koje optuženi još nije prošao sadrže izjave koje je uzeo gospodin Jašović 1. maja. Da li to znači da kad vi kažete "uviđaj na licu mesta", da li mislite na ovo, na ovu istragu koju je vršio gospodin Jašović?

SVEDOK JANIČEVIĆ: Samo da vidim šta je to ... Ova beleška iz tabulatora 18.2 nema nikakve veze sa ovim šta je Jašović radio.

SUDIJA KVON: Pogledajte, molim vas, tabulator 18.3.

SVEDOK JANIČEVIĆ: Ovdje ne vidim ništa, nikakvu sličnost niti ikakvu vezu između ove beleške koju je sačinio potpukovnik Stevan Đurović sa izjavom koju je uzeo Jašović.

SUDIJA KVON: Dobro, ostaviću to onda optuženom. Izvolite, nastavite, gospodine Miloševiću.

ADVOKAT KEJ: Molim da se tabulator 18.2 uvrsti u spis.

SUDIJA KVON: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo dok smo još na 18.2, da li ovde i stoji u 18.2, ja ću citirati pred kraj drugog pasusa, kaže: "Uviđaj lica mesta su obavili kriminalistički tehničari iz MUP-a Uroševac". To je ono šta ste vi maločas rekli?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle na osnovu uviđaja i onoga šta ste vi dobili, vi niste imali obaveštenje da je tu poginuo neki broj civila. Je li to ono šta ste rekli?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda ste iz Štaba MUP-a, kako kažete, dobili pitanje da rasvetlite da li je tačna informacija da su tamo poginuli civili.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je. I pošto nisam mogao da rasvetlim preko mojih ljudi koji su bili na terenu, jer su me obavestili da nije bilo nikakve pogibije civila, tražio sam da dodatno potvrdim informaciju da li jeste ili nije, preko vojske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I od vojske ste dobili, takođe, da nije tačno?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: I od vojske sam dobio, jeste sa malim zakašnjenjem, ali dobio sam belešku da to što stoji tamo nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ova izjava koja je u tabulatoru 18.3 koju su uzeli Jašović, Šparavalo i Đorđević Zoran, Jašovića i Šparavala smo sretali, doduše Jašović je ovde i svedočio, ko je Đorđević Zoran?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Đorđević Zoran je pripadnik Službe državne bezbednosti u odeljenju u Uroševcu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je, znači, isto jedan od primera gde su zajedno uzimali izjave?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na šta se odnosi ova izjava i je li to autentični dokument vašeg Sekretarijata za unutrašnje poslove?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Autentičan je dokument i odnosi se na identifikaciju lica koji su bili pripadnici terorističke UČK na području opštine Kačanik. Odnosi se na sela Nika (Nike), Kovačevac, bar koliko ja vidim ovde.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi imali priliku da ovu izjavu pročitate u vreme kada je ona uzeta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Sigurno jesam, ali je prošlo šest, sedam godina i ne mogu da se setim svih detalja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SUDIJA BONOMI: Da li znate pod kakvim je okolnostima ta osoba došla da da izjavu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ovde ne piše pod kojim okolnostima je došla, ali verovatno je privedena od strane policije koja je bila na punktu u to vreme, prvo ...

SUDIJA BONOMI: Da li to isto tako znači da vi ne znate šta se s njim dogodilo posle davanja izjave?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Nakon davanja izjave lice je sigurno pušteno kući.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

SUDIJA KVON: Znači sve šta vi možete da kažete je da je ovo autentičan dokument?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Tako je.

SUDIJA KVON: Da li ste vi ovaj dokument doneli sa sobom kada ste došli u Hag (The Hague)?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da.

SUDIJA KVON: Kako ste došli do tog dokumenta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Deo dokumenata uzeo sam u izmeštenom komandnom mestu SUP-a Uroševac u Leskovcu, a deo dokumentacije mi je dostavljen u MUP-u iz dosijea KiM. U Ministarstvu unutrašnjih poslova radi grupa koja utvrđuje odgovornost i Albanaca i Srba za događaje na Kosovu i prikuplja sve relevantne dokaze koji bi mogli da se sutra, eventualno, procesuiraju.

SUDIJA KVON: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U tabulatoru 18.4 je jedna kratka izjava. Koje je ovo treće lice koje je potpisalo izjavu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Amanović Darko, pripadnik Službe državne bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle i ovo je izjava koju uzimaju zajedno Javna i Državna bezbednost?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na šta se ona odnosi?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Odnosi se na lica koja su sakupljala novac za potrebe takozvane UČK, za njeno funkcionisanje ili za nabavku oružja, po nalogu Rufki Sume (Rufki Suma) koji je bio komandant za područje sela Dimce (Dince).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda se govori o tome ko je u UČK koje on zna?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Rufki Suma je bio, Rufki Suma je bio i komandant lokalnog štaba za Palivodenicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ovo takođe autentičan dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Autentičan dokument.

ADVOKAT KEJ: Molim da se tabulator 18.4 uvrsti u dokazni spis.

SUDIJA KVON: Ima li Tužilaštvo primedbu.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, u vezi sa svim ovim materijalom ja sam izneo već ranije naš principijelan prigovor. Pretresno veće je donelo svoju odluku po tome. Mi nećemo dalje da se zadržavamo na tome. Tamo gde ne postoje prevodi, za to ponavljam ono šta sam rekao još jutros, a kad je reč o dokumentima koji jesu uvršteni u spis, možda će posle unakrsnog ispitivanja Pretresno veće da zaključi da dokumenti koji su sada uvršteni u spis nisu trebali sada da budu uvršteni u spis i to se onda uvek može i promeniti. Prema tome, možda je, dakle, najbolje da pričekamo na prevode i da ih uvrstimo pod ovim okolnostima koje je utvrdilo Pretresno veće.

SUDIJA KVON: U redu. A kakvu ćemo težinu da pridamo tim dokumentima, to će Pretresno veće da odluči kasnije. Uvrštavamo u spis tabulatore 18.3 i 18.4. A 17 i 18.1 će da budu označeni za identifikaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, u tabulatoru 18.5 je dokument za koji ću takođe da vas pitam da li je autentičan dokument vašeg sekretarijata i na šta se odnosi?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, ovo je autentičan dokument mog sekretarijata i odnosi se na identifikaciju lica koja su sakupljala ... Na identifikaciju lica koja su pristupila takozvanoj UČK i koja su vršila mobilizaciju novih članova za tu organizaciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dokument u tabulatoru 18.6 je takođe jedna kratka izjava. Da li je to autentičan dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT KEJ: Molim da tabulator 18.5 bude uvršten u spis.

SUDIJA KVON: U redu. Najbolje da to uradimo zajedno kada završimo sa celim tabulatorom 18.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U 18.6 ovaj koji daje izjavu, a data je 14. aprila 1999. godine, on kaže da: "Sada u ovom selu ima preko 500 pripadnika UČK".

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Takvim su podacima raspolagali u to vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 18.7, da li je to takođe dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: I to je takođe dokument mog sekretarijata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se ovde navode lica koja su pripadnici UČK na području sela Slatine i Ivaje?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Radi se o šest lica, sedam koji su pripadnici terorističke UČK na području Ivaje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 18.8, da li je to autentični dokument?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Takođe i ovo je autentičan dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na šta se on odnosi? Opet na opštinu Kačanik?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Na području opštine Kačanik ... Radi se o napadu na ... Opisuje se napad na pripadnika policijske stanice Kačanik, odnosno na komandira i ko je, otprilike, mogao da bude u toj grupi koja je napala i o sahrani poginulog napadača Asana (Asan) ... Ase Hetema (Asa Hetem).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo je izjava u vezi sa izvedenom terorističkom akcijom i o izvršiocu.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Do koga se došlo u saslušanju ovoga koji je dao izjavu?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bilo u sklopu istrage koja se vršila u vezi sa terorističkim napadom. Da li je to slučaj?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: To je slučaj. Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to je, takođe, zvanični dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala. 18.9 je takođe jedna izjava koja bi trebalo da potiče iz vašeg sekretarijata od 6. aprila. Da li vam je poznata ova izjava?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Poznata mi je ova izjava. Ovo je dokument mog sekretarijata, a odnosi se na pripadnike terorističke UČK koji su bez uniformi i kreću se u civilnim odelima na tom prostoru, sa oružjem, normalno.

SUDIJA BONOMI: Gospodine Janičeviću, ovde se kaže da je to preliminarni razgovor. Šta to znači?

SVEDOK JANIČEVIĆ: Informativni razgovora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Možda je pogrešan prevod, gospodine Bonomi. Ovde piše: "Obavljen je informativni razgovor". Uobičajeno je, uobičajeno je i ova izjava je sročena kao i druge, u ovoj preambuli.

SUDIJA BONOMI: Molim prevodioce da nam kažu da li je početak ove izjave identičan početku dokumenta u tabulatoru 18, jer u prevodu

tabulatora broj 18 kaže se: "13. aprila 1999. godine obavljen je razgovor", a ovde se kaže ...

SUDIJA KVON: Najbolje je da 18.8 i 18.9 stavimo zajedno, gornje delove na grafoskop ili bi to prevodici mogli da nam kažu.

prevodioci: Isti termin "informativni razgovor" je korišćen u oba dokumenta, a što može da se prevede "intervjuom".

SUDIJA KVON: Hvala prevodiocima. To je sada razjašnjeno. Hvala. Idemo dalje. Gospodine Janićeviću, recite nam kada vaši inspektori uzimaju izjave, da li ih pišu ćirilicom ili latinicom?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pa zavisno od toga kakve mašine imaju: neki su imali mašine ćirilicom neki latinicom, ali Jašović je uglavnom pisao na latinici.

SUDIJA KVON: Mislim da nisam video neku Jašovićevu izjavu pisanu ćirilicom.

SUDIJA BONOMI: Jašovićeva pisaća mašina je latinična.

SUDIJA KVON: Dobro. Zato sam pitao. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. 18.10, šta je ona? To je, vidim, ova izjava kucana ćirilicom: "Dana 26. marta 1999. godine" ... Da li je to autentični dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: I ovo je autentičan dokument Sekretarijata unutrašnjih poslova u Uroševcu. Govori o obavljenom razgovoru sa Iljazi Naserom (Ilazi Naser) iz sela Pustenik (Pustenik), opština Kačanik, koji dalje govori u svojoj izjavi da je u opštini Kačanik u selu Ivaja formiran glavni štab 161., 162. brigade UČK, izvinjavam se, na čije čelu je Čamil Iljazi zvani Bardi. I ovde pominje takođe da je u pojedinim mahalama, odnosno selima na području te opštine formirano više tih seoskih štabova.

SUDIJA KVON: Gospodine Janićeviću, na osnovu čega vi možete da kažete da je to autentičan dokument? Ja primećujem da tu nema potpisa ni Jašovića ni Šparavala.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Verovatno se potpis ne vidi zato što je ovo više puta kopirano. Inače 100 posto je autentičan dokument. Sigurno je autentičan dokument.

SUDIJA KVON: Ovde se vidi i potpis svedoka, osobe koja je dala izjavu, a ne vidi se potpis inspektora.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ne vide se ovde, ali ja kažem da je verovatno bilo potpisano, ali se zbog fotokopiranja potpisi ne vide, ali dokument je 100 posto autentičan, jer se ovde opisuju lica koja su bila pripadnici UČK. Recimo ovaj ovde u šestom, sedmom redu odozgo, pod nadimkom "Era" (Era), on je trenutno u zatvoru u Prištini zbog izvršenih više krivičnih dela ubistva na tom području. Sudi mu Međunarodni sud u Prištini u martu mesecu ove godine. I mnoga druga lica ... Asaj Naser (Asaj Naser), takođe sa područja Kačanika.

SUDIJA KVON: Hvala. Idemo dalje, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ima li ikakav značaj ova činjenica na koju je ukazao gospodin Kvon, da su uglavnom ili sve do sada ove izjave koje je uzimao Jašović bile kucane latinicom, a ova kucana ćirilicom? Da li to ima ikakav značaj?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nema nikakav značaj zbog toga što je u našoj službi zvanično pismo i ćirilica i latinica. Kako je ko imao i koju mašinu, tako je i kucao. Jašović se verovatno zatekao sa Šparavalom prilikom uzimanja ove izjave na području opštine Kačanik i tamo je bila takva mašina i na toj mašini su uzeli izjavu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je ova izjava u tabulatoru 18.11 takođe originalni dokument vašeg Sekretarijata za unutrašnje poslove i na šta se odnosi.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: I ova izjava je autentični dokument Sekretarijata za unutrašnje poslove u Uroševcu, izjavu su uzeli Jašović i Šparavalo. Odnosi se na, da su meštani sela Ivaja napustili svoje kuće i meštani jedne mahale koji su nađeni i stacionirali se u šumi. I govori o licu koji je sreo u šumi, jer je imalo automatsku pušku i da takvu pušku nose pripadnici MUP-a, što znači da je predmetni, Alji Ljutaj (Ali Lutaj), pušku uzeo od nekog pripadnika MUP-a koji je izgubio život u borbi sa teroristima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Janićeviću. U tabulatoru 18.12 je takođe izjava. Da li je to isto autentični dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da i ovo je autentični dokument SUP-a Uroševac. Izjavu su uzeli Jašović i Šparavalo, a dao je Lika Rafiz (Lyka Rafiz).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde je dat i spisak koji je ovaj što je dao izjavu naveo, pripadnika UČK?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na tom području.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Naveo je lice Azem Elezi (Azem Elezi) koji je mobilisao određena lica u UČK. Ta mobilizacija je ponekad vršena i prisilno, uz pretnju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovoga davaoca izjave je optužio da je srpski špijun.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

SUDIJA BONOMI: Da li vam je poznato kako je došlo do toga da ova osoba bude u policijskoj stanici?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ova osoba je verovatno sama došla u policijsku stanicu, po tekstu izjave.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U 18.13 nalazi se izjava koja se odnosi na ubistvo komandira policijske stanice Kačanik, koji je ubijen na ulazu u selo Gajre (Gajre), opština Kačanik. Da li je to autentična izjava i dokument vašeg sekretarijata? To je 20. mart 1999. godine.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da, autentična je izjava SUP-a Uroševac. I ovu izjavu su uzeli Jašović i Šparavalo. Izjavu je dao Zahir Muljahi (Zahir Mulahi) iz sela Ivaje i ovde opisuje na koji je način pripremljeno ubistvo komandira policijske stanice u Kačaniku, kapetana Stalatovića: da su ga pozvali mobilnim telefonom i rekli mu da je Riza Kiki (Riza Kiki), to je inače čovek koji je bio u lokalnom obezbeđenju, kidnapovan. Komandir ne sumnjajući u zle namere kidnapera, pošao je da proveri i na putu su ga sačekali u zasedi i ubili i ranili tri pripadnika policije koja su bila sa njim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je ubijen, a tri pripadnika policije ranjena.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to bio najteži incident neposredno pred agresiju NATO na vašem području?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je bio najteži incident i uopšte na tom području tada, na području Kačanika do tada.

SUDIJA BONOMI: Gospodine Janičeviću, da li vam je poznato u vezi sa ovim osobama koje su davale izjavu koji procenat govori srpski jezik, odnosno može da govori srpski jezik?

SVEDOK JANIČEVIĆ: 99 posto. 99 posto osoba koje su dale izjave govori srpski. Preko 80 posto stanovnika Albanaca sa područja opštine Uroševac govori srpski.

SUDIJA BONOMI: A na kom jeziku je većina njih davala izjave?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Oni koji nisu razumeli srpski, oni su davali izjave na albanskom jeziku. Oni koji su razumeli srpski, na srpskom, zavisno od onoga kako je lica koje je davalo izjavu tražilo da se sa njim razgovara.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, da li možete da nam kažete kuda nas vode svi ovi dokazi? Recimo da pretpostavimo da je sadržaj svih ovih izjava istinit, šta to dokazuje? Da li to ima veze sa nekim konkretnim navodom iz optužnice ili recimo sa Račkom? Da li se ova imena nalaze na dodatku "L" kosovske optužnice?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Kvon, Kačanik je deo toga što vi nazivate optužnicom i tu se govori o tome da su tamo snage SRJ i Srbije, kako se obično fraza upotrebljava, ubile jedan broj civila, a ovi svi dokumenti pokazuju o izuzetno intenzivnom prisustvu UČK na tom terenu i o izuzetno intenzivnim aktivnostima UČK na tom terenu, uključujući, znači, ubistva policajaca, vojnika i tako dalje. Prema tome, to u potpunosti pobija tvrdnje gospodina Najsa o nekakvom maltretiranju ili čak terorisanju civila na području opštine Kačanik. Čak, kao što ste videli, načelnik Sekretarijata za unutrašnje poslove i svedok koji ovde sedi, je proveravao informaciju da je Štab SUP-a iz Prištine proveravao da li se nešto desilo, došao je nekim putem do neke informacije, a njegovi organi nisu ništa o tome znali. On je proveravao čak i preko vojnih komandanata i ustanovio da to nije tačno. Dakle Kačanik se pominje u optužnici ...

SUDIJA KVON: Moje pitanje je bilo vrlo konkretno: da li se bilo ko od ovih navodnih pripadnika OVK spominje kao žrtva u optužnici? U prilogu L navode se lica iz opštine Kačanik, navode se žrtve u vezi sa opštinom Kačanik. Dakle vi sad ne aludirate na to, na taj deo?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nisam upoređivao taj spisak sa svim ovim izjavama, jer zaista imam vrlo ograničeno vreme, ali ću ga uporediti,

odnosno zamoliću nekoga od svojih saradnika da ga uporedi da vidimo da li se nešto od toga nalazi na tom spisku. A ono šta ja tvrdim je da ni vojska ni policija nije vršila zločine, ni na toj opštini, kao ni na drugim.

SUDIJA KVON: Onda bismo mogli daleko brže da prođemo kroz ove dokumente. Nastavite, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: S tim što vam skrećem pažnju na tvrdnje pojedinih svedoka koji su ovde svedočili sasvim autentično koliko je procentualno Albanaca poginulo za vreme ovih svih sukoba od strane UČK, što je takođe jedan aspekt koji se ovde zanemaruje do kraja, da ne govorim o činjenici da ih je više poginulo od juna 1999. godine do danas, nego za vreme svih ovih godina pre toga, znači za vreme kad nema nijednog policajca ni vojnika ...

SUDIJA KVON: Nastavimo sa izvođenjem dokaza.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janičeviću, šta se nalazi u tabulatoru 18.14? Vidim da je jedna službena beleška, ali da ne čitam dalje da ne bi bilo sugestivno pitanje.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Ovde se nalazi službena beleška sačinjena od strane pripadnika službe Javne bezbednosti, inspektora Krstić Bobana. Radi se o licima, pripadnicima UČK koji su gravitirali na području Boba i Ivaje, sela Bob i sela Ivaja. On ovde navodi njihova imena Adžemi Zekerija (Axhemi Zekeri) i taj, koliko ja znam, osuđen je zbog ratnih zločina nad civilnim stanovništvom u Prištini marta meseca ove godine. Dogani Bajram (Dogani Bajram), neki sin Gaši Imera (Gashi Imer) tako dalje. I ovo je autentičan dokument Sekretarijata za unutrašnje poslove u Uroševcu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Šta sadrži ova službena beleška u 18.15 i da li je i to autentični dokument vašeg sekretarijata? Ovde, u stvari, piše "Republika Srbija, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Sekretarijat Uroševac, policijska stanica Kačanik".

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, ovu službenu belešku podneo je zamenik komandira policijske stanice u Kačaniku, a radi se o tome da je samovoljno u policijsku stanicu Kačanik došao Sulejman Ljoki (Sulejman Loki) iz sela Kotlina gde je nastanjen. Posедуje ličnu kartu broj taj i taj i da je u njegovu kuću došla grupa od četvoro ljudi u maskirnim uniformama i kapuljačama na glavi sa oznakama UČK i istom oduzela lovačku pušku. To znači da su teroristi u periodu pre rata razoružavali sve one ljude koji su imali ... Albance koji su imali oružje, legalno posedovali lovačke puške i pištolje. Ovo nije jedini slučaj. Ima takvih slučajeva na stotine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je takođe autentični dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Takođe je autentičan dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se to isto odnosi i na tabulator 18.16? To isto, mislim, autentičnost.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, isto je autentičan dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde su druga ovlašćena službena lica ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Druga ...

TUŽILAC NAJS: Možda je problem u meni, ali nisu mi jasna ova pitanja i odgovori, bez obzira da li su sugestivna ili ne, u vezi sa autentičnošću. Možda bismo mi, u stvari, trebali da znamo šta to znači "autentično". Da li to znači da je svedok sam sačinio ova dokumenta ili on pak potvrđuje da ovi dokumenti dolaze iz određenog izvora ili to znači nešto drugo? Ja ne želim sada da nešto dodatno komplikujem, jednostavno me interesuje šta to znači.

SUDIJA KVON: Ja pretpostavljam da to znači da je svedok doneo ta dokumenta. Gospodine, da li sam dobro shvatio? A dokumenti su se nalazili u arhivi, zvaničnoj arhivi SUP-a u Uroševcu.

SVEDOK JANIČEVIĆ: Sekretarijat SUP-a Uroševac i područne stanice.

SUDIJA KVON: I vi ste ta dokumenta videli tada u to predmetno vreme, kada su sačinjena?

SVEDOK JANIČEVIĆ: Da, to su iz 1999. godine.

SUDIJA KVON: Možete da nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto govorimo sada, gospodin Kvon je pomenuo jedno pitanje za ova dokumenta koja ste vi doneli, koja su sačuvana u arhivi, da li su sva dokumenta sačuvana ili je neki deo dokumenata izgubljen ili uništen ili bilo šta? Da li, znači i u kojoj meri su sva dokumenta sačuvana?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Sačuvan je samo jedan mali deo dokumenata. Najveći deo dokumenata je uništen ili je ostao u područnim stanicama, u stanicama na području sekretarijata ili u Sekretarijatu za unutrašnje poslove u Uroševcu. Prilikom izvlačenja, odnosno izlaska, po sporazumu policija je predala zgradu sekretarijata pripadnicima KFOR-a (Kosovo Force). Šta se posle događalo, to meni nije poznato. Jedan deo dokumentacije koji je dostavljen Štabu MUP-a, jer je obavezno pimerak išao prema štabu, je izgoreo u bombardovanju zgrade. Zgrada u kojoj je bio smešten Štab MUP-a je izgorela u aprilu 1999. godine od bombi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada kada je izgorela zgrada Štaba MUP-a u centru Prištine od bombi, da li su bile oštećene još kakve zgrade u centru Prištine, ili je samo zgrada MUP-a gađana?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Oštećeno je mnogo zgrada i civilni objekti: oštećena je pošta, pokrajinska Skupština, deo pokrajinske Skupštine, veći broj privrednih preduzeća, fabrike pa čak i pravoslavno groblje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pomenuli ste da je oštećena i pošta?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da. Pošta je bombardovana među

prvim objektima u gradu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pominjem to zato što to nedostaje u transkriptu. Verovatno biste morali da govorite malo glasnije, pošto ako tiho izgovorite neku reč, oni nju ne čuju, prevodioci i ona zato ne uđe u transkript.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ne volim mnogo da vičem, posle da me ne opominju sudije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam vas čuo, doduše, ali vrlo slabo ...

SUDIJA KVON: Ako je sada zgodan trenutak, mogli bismo da napravimo pauzu. Pauza od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA KVON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, u dokumentu 18.16 je sadržana jedna službena beleška. Na šta se ona odnosi? Da li je i to dokument vašeg sekretarijata i na šta se odnosi? Šta se, u stvari, događalo? On je, skrećem vam pažnju, povezan sa ovim dokumentom ... Ovo je 18.16, a ono je 18.17. Možda možemo da pogledamo oba dokumenta zajedno, pošto vidim da se odnose na isto lice.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ovo je službena beleška koja je sačinjena ...

prevodioci: Mikrofon nije uključen.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Službena beleška je sačinjena u prostorijama SUP-a Uroševac povodom kidnapovanja lica Agima Idrizija (Agim Idrizi) iz sela Lanište, opština Kačanik. Isti je kidnapovan od strane šestorice pripadnika terorističke organizacije UČK koji su kod njega došli noću kući, uzeli ga iz kreveta, vezali liscama i povel sa

sobom, rekavši njegovoj majci da ga vode u UČK da se bori protiv Srba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad je taj događaj se desio?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Taj događaj se desio 5. marta, ja mislim da je to bilo ... Jeste, 5. marta oko 21.00 u selu Lanište (Llanishte) na području opštine Kačanik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde u ovoj izjavi pod 18.16 pom-inje se da je lice još pod depresijom, nije u stanju da se seti svih i onda je kasnije data jedna opširna dopuna izjave koje je pod 18.17.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Lice je nakon kidnapovanja odve-deno u zatvor UČK u selu Ivaja koji se nalazio pri štabu UČK ... Pri štabu 162. brigade. Nakon antiterorističkih dejstava od 8. marta 1999. godine svi ... Deo kidnapovanih lica je oslobođen, međutim on i još neka lica su odvedeni u drugi priručni zatvor terorističke organizacije i selili su ih od sela do sela. Vodili su ih u Kovačevac, pa Raka (Rake) i u Raku je došlo vozilo koje je trebalo da ih prebaci do centralnog teror-ističkog zatvora u Lapušniku (Llapushnik). U dva vozila smeštena su četiri lica. To ovde opisuje, ja ne čitam, ali se sećam njegove izjave kako je pričao. Četiri lica na putu prema Lapušniku, ja pretpostavljam, on to nije bio u stanju da identifikuje, ali se radi otprilike negde oko sela Kosin, pošto tu ima prelaz preko, samo tu ima prelaz preko reke, došlo je do saobraćajne nezgode i prevrtanja džipa iz koga je ispao on i još jedno lice, takođe sa područja Kačanika Nezir (Nezir), Nezir ... Ne mogu tačno da se setim sada ...

SUDIJA BONOMI: Da li postoji neka određena relevantnost u vezi sa svim, gospodine Miloševiću? Meni se čini da se radi o jednostavnom gubljenju vremena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo da još nešto ustanovimo, gospodine Bonomi ... Relevantno je da UČK teroriše Albance u to vreme i to izuzetno intenzivno. Evo, na primer, pogledajte ovu stran-icu 2 pri dnu, kaže: "Iste noći nakon pola sata odveli su nas u selo Bićevac. Tu sam video oko 50 pripadnika OVK, gde sam prepoznao

Dževad Belju (Xhevad Bela) sa oružjem na ramenu i jednog Hajrulaha (Hajrullah), zvanu Koljač" (Kasapi), onda neki Delji Krivanjeva (Deli Krivanjeva) i tako dalje i vode ih u štab. Sve se to dešava sredinom marta 1999. godine, a onda se govori o mučenju kome su bili izloženi. Na sledećoj strani govori kako mu je ... Evo ovde, kaže ... Pitao ga je da li je on iz DB-a i s kim radi: "Ja sam mu rekao da prodajem drva, a on mi", kaže "nabio mi u nozdrvu kuku, a nakon toga počeo da me tuče", zatim ga kukom uhvatio za donju usnu. Dakle ovde se radi o mučenjima kojima su bili izloženi Albanci, koje je hapsila i terorizovala UČK u to vreme na ovom području, na kome je svedok bio načelnik Sekretarijata unutrašnjih poslova. Da ne gubimo dalje vreme, šta je u ovoj izjavi u tabulatoru 18.18? Govori se o nekoj važnoj ličnosti, koliko vidim, o nekom komandantu ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Govori se o Rufki Sumi koji je bio samozvani komandant takozvanog štaba UČK u selu Pustenik. Pustenik je na području opštine Kačanik, mesna zajednica Đeneral Janković (Hani i Elezit).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi nešto znali o tom komandantu UČK?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Taj komandant UČK, Rufki Suma, je bio komandant štaba OVK za područje sela Pustenik. On je ... Za njega smo i ranije imali podataka da se bavi tom organizovanom neprijateljskom delatnošću i nacionalističkim javnim istupima. Kada je Služba državne bezbednosti 1998. godine realizovala prvi štab, odnosno otkrila i uhapsila deo prvog štaba terorističke OVK za deo Kačanika, Rufki Suma je bio u toj grupi, međutim sticajem nekih okolnosti iz prostorije Službe državne bezbednosti je pobjegao i od tada nije bio dostupan. Tri ili četiri lica, ne mogu da se setim tačno koliko, tog štaba je pritvoreno i protiv njih je pokrenut krivični postupak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U tabulatoru 18.19, da li je i to vaš autentični dokument? Dokument je izjava Čalaki Baškima (Qallaku Bashkim).

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, autentični dokument. Čalaki

Baškim je bio pripadnik ... Sumnjalo se, u stvari, da je bio pripadnik, to, međutim, nije dokazano.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U tabulatoru 18.20 se ponovo pominje Rufki Suma, pa se kaže na početku: "Štab UČK je formirao Rufki Suma, rodom iz sela Dimce, opština Kačanik.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je taj o kome sam malopre govorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koji je uopšte bio intenzitet prisustva UČK na području opštine Kačanik?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pa skoro od kraja 1998. godine UČK je bila prisutna na području opštine Kačanik, međutim nije praktično ispoljavala dejstva. Nisu dejstvovali po policiji i vojsci i civilnim ciljevima. Intenzitet njihovih dejstava počeo je negde polovinom januara, a pojačan je od polovine februara kada su počela prva kidnapovanja Albanaca koji nisu podržavali politiku koju je vodila UČK, nisu podržavali ono šta su oni radili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li se i ova dokumenta koja se u tabulatorima 18.21, 18.22 i 18.23, to su izjave Buši Refika (Bushi Refik), Brava Sehita (Brav Sehit) i Ruši Zajedima (Rushi Zajedim), sve se odnose na početak marta 1999. godine i na aktivnost UČK, nalaze među vašim originalnim, autentičnim dokumentima vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Sve su to originalni autentični dokumenti iz SUP-a Uroševac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Da ih onda zbirno predlažem, gospodine Kvon, da ih uvrstimo u dokazne predmete. Vi ste, naime, rekli da kad završimo sa tabulatorom 18, da ćete to uraditi zbirno. Moj je zahtev da se uvrste u dokazne predmete, ove izjave koje smo pročitali.

SUDIJA KVON: Svi dokumenti će da budu uvršteni osim tabulatora

18.13 i 18.19, budući da nemamo prevod tih dokumenata. Ti dokumenti će da budu obeleženi u svrhu identifikacije dok ne dobijemo prevod. A hteo bih sada da kažem da je Pretresno veće dobilo prevod tabulatora 17, tako da će i taj tabulator da bude uvršten u dokazni spis.

(Pretresno veće se savetuje)

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Kvon. Gospodine Janičeviću, samo najkraće a šta znate o 163. brigadi, jer vi ste pominjali 161., 162. i 163. brigadu, gde je težište bilo na 161. brigadi, 161. Šta znate o 163. brigadi UČK?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Takozvana 163. brigada UČK formirana je samo na papiru. Određen je komandant ... Za komandanta je tada bio određen Ahmet Kačiku koji je poginuo u borbama sa pripadnicima službe bezbednosti. Nakon toga dugo nisu imali komandanta, do pred kraj rata. Pred kraj rata za komandanta je bio određeni Riza Elezi, bivši policajac, odnosno zamenik komandira policijske stanice u Štrpcu do 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite kada je došlo do prvih ozbiljnijih terorističkih napada na području SUP-a Uroševac?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Do prvih ozbiljnijih terorističkih napada na području SUP-a Uroševac došlo je u 1987. godini, u novembru, kada je likvidiran Daljip Dugoli (Dalip Dugolli) i kad je izvršen napad na policijski punkt u Grlici. Onda je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je likvidiran tada?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Dalip Dugoli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Albanac?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Albanac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je bila pozadina te njegove likvidacije?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Pozadina likvidacije Dalipa Dugolija

bila je ta što nije hteo da pristupi terorističkoj organizaciji, nije plaćao takozvani porez ili rentu njima, zato što je bio aktivan društveno-politički radnik i uvek je i na svakom mestu govorio da su nacionalisti neprijatelji svog naroda i da su teroristi oni koji su se odmentnuli u šumu i kriminalci najgore vrste, na svakom skupu i u svim kontaktima sa svojim prijateljima i neprijateljima i drugovima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Moje pitanje je bilo ...

SUDIJA KVON: Gospodine Miloševiću, da li se radi o događajima iz 1987. godine? Da li bismo mogli da pređemo na 1999. godinu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam postavio pitanje nevezano za 1987. godinu. Postavio sam pitanje kad je došlo do prvih ozbiljnijih terorističkih napada na području SUP-a Uroševac. Svedok je odgovorio da je to bilo ubistvo ovog Albanca krajem 1997. godine. Da li je to dalje intenzivirano u 1998. i 1999. godini?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

SUDIJA BONONI: Radi se onda o greški u transkriptu i to stvara probleme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se događalo onda 1998. i 1999. godine?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: 1998. godine ponovo se intenziviraju napadi i priprema za ozbiljnije terorističke napade u januaru mesecu. Napadnut je eksplozivnom napravom ... Napadnuta je kuća eksplozivnom napravom u kojoj je živeo, kao podstanar, pripadnik Službe državne bezbednosti Dode Rajko, u Uroševcu. To je bilo sredinom januara. Onda imamo u aprilu mesecu takođe eksplozivna naprava na kuću u kojoj stanuje saobraćajni policajac Marjan Milenković i intenziviranje napada na komunikaciju Štimlje - Suva reka u Crnoljevskoj klisuri sredinom 1998. godine, od kada praktično teroristički napadi i provokacije na tom prostoru ne prestaju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na šta se odnose dokumenti u tab-

ulatorima 19 i 20? Možda možemo da ih pogledamo zajedno? Oni su iz sredine, odnosno druge polovine 1998. godine, ove izjave.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ovo su zapisnici po ZKP-u uzete od lica koja su obrađivana od strane službe Državne bezbednosti zbog pripremanja terorističkih napada. Radi se o licima koja su organizovala prvi teroristički štab na području opštine Uroševac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se i jedna i druga izjava, dakle i ova koja se nalazi u dokumentu pod brojem 20 i pod brojem 19 odnose na istu aktivnost?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da i jedna i druga se odnose na istu aktivnost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: S tim što su različiti davaoci izjava ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Različita lica su dala izjave. Inače radi se o potpuno istoj tematici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, imamo novi problem sa ovim izjavama. Barem ja tako pretpostavljam, s ovim dokumentima u svakom slučaju. Pre nego što pređem na to, hteo bih da kažem nešto šta sam i ranije hteo da kažem. Ja nisam ulagao prigovor, u principu, na prethodne dokumente Jašovića i Šparavala, budući da su oni bili uvršteni u spis i preko Jašovića i preko nekih drugih svedoka. Naravno, radi se o težini, odnosno vezano za težinu nismo se bavili tim izjavama dok je Jašović bio tu. Što se tiče dokumenata pod tabulatorima 19 i 20, ne samo da nemamo prevod tih dokumenata, već su ti dokumenti dosta nečitki. Biće veoma teško da se pročitaju. Ne znam kako će prevodioci to uopšte da urade, ali takođe dodatni problem je to što nemamo imena ovlašćenih službenih lica, odnosno ona se ne mogu identifikovati, a ja bih hteo da znam ko je uzeo te izjave, sada je to nemoguće da se pročita.

SUDIJA KVON: Pa zamolićemo svedoka da nam pomogne. Možda on može da nam kaže ko su ovlašćena službena lica koja su uzela tu izjavu

i za tabulator 19 i za tabulator 20.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: U tabulatoru 19 jedan od potpisnika ovlašćenih službenih lica je Srđan Rosić, ovaj drugi, a prvi potpis mi je nečitak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je Srđan Rosić?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Srđan Rosić je u to vreme bio operativac odeljenja Službe državne bezbednosti u Uroševcu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ovo je dokument Službe državne bezbednosti koji je nama bio dostavljen radi znanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali odeljenja Državne bezbednosti na vašem području?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. U Uroševcu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A u tabulatoru 20, tabulator 20 vidim da je i preveden?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: A u tabulatoru 20, mislim da je potpisnik Dragan Đorđević, isto radnik odeljenja Službe državne bezbednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su to dokumenta koja ste vi dobili od odeljenja Državne bezbednosti ...

SUDIJA KVON: Samo trenutak gospodine Miloševiću. Sudija Bonomi ima pitanje.

SUDIJA BONOMI: Šta je preduzeto protiv tih ljudi, jednom nakon što su oni priznali.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pošto su priznali, podneta je krivična prijava protiv njih i predati su uz izveštaj o lišavanju slobode istražnom sudiji.

SUDIJA BONOMI: A šta bi se onda dogodilo?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Onda bi išli u zatvor.

SUDIJA BONOMI: Da, ali ne znate šta se na kraju dogodilo. Da li je došlo do suđenja?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: To ne znam. Našom predajom istražnom sudiji uz izveštaj o lišavanju slobode, tu prestaju nadležnosti Ministarstva unutrašnjih poslova. Ukoliko lice bude osuđeno, onda povratno se dobije presuda radi evidentiranja u analitici SUP-a.

SUDIJA BONOMI: A posle juna 1999. godine, da li ste vi bili u stanju da primete takve izveštaje?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Nakon juna 1999. godine za područje Kosova i Metohije nije ni bilo suđenja. Bar ne, koliko ja znam i nismo primali takve izveštaje. Svi predmeti koji su obrađivani u sudovima na području Kosova i Metohije su ostali u sudovima. Predmeti koji su bili u tužilaštvima, u tužilaštvu, predmeti koji su se nalazili u Sekretarijatima unutrašnjih poslova, ostali su u sekretarijatima, u analitici sekretarijata, jer je takav stav bio da se nijedan dokument ne iznosi iz zgrada u kojima se do tada radilo.

SUDIJA BONOMI: Kada ste vi morali da se iselite iz vaše kancelarije u Uroševcu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ja sam 17. aprila prešao u Prištinu. Od 15. mi je rešenje, ali 17. sam predao dužnost, a iz Prištine sam izašao 15. juna 1999. godine. Tamo nisam ni imao kancelariju, zbog toga što je zgrada SUP-a bila bombardovana i uništena u potpunosti.

SUDIJA BONOMI: Da li to znači da do tada nije stigao nikakav izveštaj o tome šta se na sudu dogodilo sa bilo kojim od te dvojice ljudi koji su

dali ove izjave?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pa vidite, sudski postupak dok traje, sud nije u obavezi da obavještava Ministarstva unutrašnjih poslova šta se događa sa optuženima i da li su optuženi uopšte. Ja ponovo kažem, naš zadatak je bio da lica koja su krim-tehnički obrađena, podneta krivična prijava sa izveštajem o lišavanju slobode predamo istražnom sudiji. Istražni sudija odlučuje da li će lice biti pritvoreno ili ne. Ako su pritvorena, donosi rešenje o pritvaranju na određeno vreme, 30 dana, 60 dana, zavisno od krivičnog dela za koje je sud procenio ... Sudija procenio da treba da ih ... Da ...

SUDIJA BONOMI: Hvala. Bilo bi mi od velike pomoći kada bi se sve te stvari izrekle, kada bih sve to čuo, kako bih onda imao kompletnu sliku o tome šta se dogodilo sa ljudima koji su priznali da su bili u OVK.

SUDIJA KVON: Gospodine Janićeviću, ja pretpostavljam da sve šta vi znate u vezi s ovim dokumentom je to da je vama Državna bezbednost taj dokument poslala, tako da vi zapravo ne znate pod kojim je okolnostima taj svedok doveden u Državnu bezbednost, niti šta se s tim čovekom kasnije dogodilo?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Znam šta se dogodilo, jer je jedinstvena analitika koja je vodila krivične prijave. Krivične prijave koje se pišu u sekretarijatima i prosleđuju istražnim sudijama, odnosno sudijama i tužilaštvima idu preko Javne bezbednosti, preko zajedničke službe.

SUDIJA KVON: To vi nagađate. Recite nam da li ste vi doneli te dokumente ovde lično?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da.

SUDIJA KVON: To je onda znači kopija koju je Državna bezbednost u to vreme poslala?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Tako je.

SUDIJA KVON: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, vi ste malčas rekli da samu krivičnu prijavu podnosi Sekretarijat za unutrašnje poslove?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle vaš organ.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Naš organ ... Sekretarijat za unutrašnje poslove prosleđuje krivičnu prijavu nadležnom istražnom sudiji ... Nadležnom tužilaštvu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle taj dokument mora i formalno da prođe onda kroz vaše organe.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Mora formalno da prođe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala vam. Ovo se odnosilo na intenziviranje terorističkih napada u 1998. godini. Da li je sa ovakvim terorističkim napadima se nastavilo tokom 1998. godine?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. U drugoj polovini 1998. godine praktično da nije bilo dana da nije bilo terorističkih provokacija i terorističkih napada na području ... Pogotovo na području Štimlja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kakva je situacija bila, kakva je situacija bila posle uspostavljanja Verifikacione misije krajem 1998. godine?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Sredinom 1998. godine izvedeno je više antiterorističkih akcija u kojima je eliminisana praktično ta borbena moć terorističke organizacije UČK na području celog Kosova. Te snage su desetkovane, nešto se razbežalo, ono šta je pohapšeno, nešto je i pohapšeno, a ono šta je ostalo, bilo je u brdima Jezerskih planina (Malet e Liqenjeve). Govorim za područje mog sekretarijata. U selima

koja su praktično nepristupačna, to je selo Devetak, Planište, Topilo (Topille), gornji deo sela Jezerce. Nakon uspostavljanja Verifikacione misije i početka njenog rada, znači negde do kraja oktobra 1998. godine dolazi do ponovnog zaposedanja položaja i pozicija na kojima su teroristi bili do završetka antiterorističkih akcija i do zaposedanja položaja koje je do tada držala Vojska Jugoslavije i policija, jer smo mi, po sporazumu sa OEBS-om (OSCE, Organization for Security and Cooperation in Europe), morali da se povučemo i da zadržimo samo jedan broj tih odbrambenih tačaka koje su bile na tom prostoru. Recimo za područje Štimlja, Crnoljevske klisure bilo je šest osmatračkih punktova i ništa više, sem redovnih policijskih snaga, što se tiče policije. Vojska je imala jednu borbenu grupu stacioniranu na Čanovića brdu u neposrednoj blizini Štimlja i dve izdvojene borbene grupe sa po nekoliko vojnika koje su bile na zaštiti te jedinice i zaštiti naselja Štimlja: jedna na prevoju pored Belinca i Račka i druga na prevoju, odnosno na brdu Koštanje iznad Štimlja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekli ste da su po dolasku Verifikacione misije napadi intenzivirani. Na koje ciljeve i objekte su ovi napadi naročito bili usmereni?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Napadi su bili naročito usmereni na policijske snage, na vojsku, građane, Srbe, na Albance koji nisu bili u poziciji, odnosno nisu hteli da sarađuju sa terorističkom organizacijom, nisu hteli da im pružaju pomoć. Napadi su bili usmereni najviše na komunikaciju koja je išla prema Prizrenu, odnosno put Štimlje - Suva reka. Ti napadi su bili takve vrste da je rađeno "udri-beži", iz zasede puca, ubije i beži. Od polovine 1998. godine, do negde 10. januara 1999. godine, na tom prostoru, na prostoru Štimlja samo, ubijeno je 25 vojnika i civila i teško ranjeno 25 vojnika i civila i policajaca, vojnika, civila i policajaca. Znači ukupno oko 50 žrtava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pogledajte tabulator 21. To je depeša koja ima određeni broj. Molim vas, budite ljubazni i samo recite od kada je ta depeša, šta piše u gornjem levom uglu i šta piše u potpisu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Depeša je od 28. februara 1999. godine. Šalje je SUP Uroševac, u potpisu sam ja, kao načelnik sekretarijata, kojom obaveštavam MUP Republike Srbije i Štab MUP-a u Prištini, da je 28. februara 1999. godine napadnuta patrola koja je krenula da proveri da li je tačan podatak da je jedno lice na području sela Gajra kidnapovano. Prilikom tog napada poginuo je komandir policijske stanice kapetan Staletović Bogoljub, a ranjeni su Janković Slobodan, Milosavljević Đorđe i Jovanović Slađan, a u kasnijem napadu, u kasnijem napadu radi izvlačenja poginulog komandira, ranjen je i Đurić Zoran koji je bio iz drugog dela jedinice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde se to desilo tačno?

SUDIJA KVON: Za potrebe zapisnika: u transkriptu se kaže da je ovaj dokument od 28. februara 1998. godine, a treba da stoji 1999. godine.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da, 1999. godine.

SUDIJA KVON: Da. Nastavite sa odgovorom.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: To je bilo na samom ulazu u selo Gajre koje se nalazi pet, šest kilometra od Kačanika u jednom potoku, na putu, na putu, na prelazu preko potoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koja je od ovih formacija o kojima ste govorili u odgovorima na prethodna pitanja bila na tom području?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: 162. brigada UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su ovi pripadnici koji su sadržani u ovim mnogobrojnim dokumentima ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... koje smo prošli u tabulatoru 18.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ovo je vaša depeša MUP-u?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pogledajte tabulator 22. Da li je to takođe vaš dokument?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, i ovaj dokument ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li ovo vaš potpis?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, moj potpis i moj dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na koga je sve naslovljen ovaj dokument pošto su sve skraćénice, da se razume? Šta je to?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj dokument naslovljen sedištu Ministarstvu unutrašnjih poslova, Upravi kriminalističke policije, Upravi policije, Operativnom centru, Štabu MUP-a u Prištini za Kosovo i Metohiju. Ovim dokumentom obaveštavam nadređenu komandu da su preduzete mere u cilju traganja za izvršiocima terorističkog napada na grupu policajaca koja je pošla da proveri tačnost informacije u kojoj je poginuo kapetan Staletović Bogoljub i koje su sve mere preduzete i u kom pravcu se ta teroristička grupa izvukla. Da na pomenem samo da je jedan terorista u samom sukobu, znači, sa komandirrom policijske stanice koji je poginuo i njegovom grupom, poginuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Janićeviću. Pogledajte sada tabulator 23A? Kod mene su prvo 23A, pa 23. Ne znam da li su i kod vas i ovim ostalim bajnderima, ali ...
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, isto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 23A je, koliko vidim ... Da, 23A je engleski prevod, a 23 je sam dokument. Ovde vidim, takođe, vaš potpis. Da li je ovo vaš potpis?
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Na tabulatoru 23?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. I to je moj potpis. Ovde se detaljnije opisuje sam događaj. Depeša je upućena Upravi kriminal-

ističke policije, Upravi policije, Operativnom centru, Štabu MUP-a u Prištini. Ovde se podrobnije opisuje ono šta sam malopre rekao: dan, mesec i vreme događaja, šta se dogodilo, kad je otvorena vatra na patrolu i zbog čega je patrola, sa kojim zadatkom je patrola krenula u selo Gajre i ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... ko je sve povređen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se nalazi u dokumentu koji je pod brojem 24? Kome je upućen dokument? Da li je upućen na iste ove adrese i ko je poslao ovaj dokument?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ovaj dokument je poslat na iste adrese 9. marta 1999. godine, a to je depeša kojom se obavestavaju UKP, Uprava kriminalističke policije, Operativni centar, Štab MUP-a o rezultatima potrage za teroristima. Potpisao ga je načelnik odeljenja, umesto mene načelnik Odeljenja za suzbijanje kriminaliteta, Debeljković Branislav.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde piše "Po ovlašćenju".

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, po ovlašćenju, pošto ja nisam bio tu verovatno tog dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle vi govorite o tome da je 8 ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: "8. marta sa početkom u 5.00 pripadnici PJP SUP-a Uroševac i SUP-a Gnjilane, zajedno sa pripadnicima vojske započeli su akciju čišćenja sela Straža (Strazhe) od terorista, Straža, Ivaja, Gajre i Kotlina, opština Kačanik od terorističkih bandi koji su na tom prostoru izvodili teroristička dejstva ...

prevodioci: Molimo da čitate sporije zbog prevoda.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... od terorističkih bandi koji su na tom prostoru izvodili teroristička dejstva napadima na pripadnike policije i vojske i kidnapovanjem lojalnih građana šiptarske nacionalne

manjina. U toku izvođenja akcije pripadnici PJP SUP-a Uroševac i Gnjlane naišli su na jak oružani otpor terorističkih bandi u rejonu svih navedenih naselja, kojom prilikom su povređena dva pripadnika policije, a o čemu smo vas obavestili depešom broj 15/10, od 8. marta 1999. godine. Povređena su i tri pripadnika vojske koji su u BRDM-om naišli na protivtenkovsku minu u rejonu Kotline, mahala Daševac (Dashevc). Gubitaka na strani vojske i policije nije bilo”.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U selu Ivaja govorite, šta?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: “U selu Ivaja pripadnici vojske su razbili veću terorističku grupu i uništili štab njihove 162. brigade, kojom prilikom je zaplenjena veća količina materijalno-tehničkih sredstava, MTS sredstava”. Samo da napomenem da je ovde “zaplenjeno preko 400 vreće za spavanje iz magacina štaba, više pešadijskog naoružanja, ručnih bacača, municije, dva terenska vozila, dve ‘Lade Nive’ i druga vojna oprema. Takođe je zaplenjena i uništena veća količina sanitetskog materijala, a zaplenjena je dokumentacija iz koje se vidi organizacija terorističkih grupa i njihovo delovanje. Sa akcijom čišćenja terorističkih grupa u rejonu navedenih sela završeno je 9. marta 1999. godine u 17.30 kada su se pripadnici PJP povukli u bazu. U toku trajanja akcije privedeno je 150 lica koja su identifikovana, a za koja se sumnjalo da su učestvovali u terorističkim dejstvima od kojih je 22 zadržano na dalju obradu, a ostali su pušteni i čekaju se rezultati testa na prisustvo barutnih čestica”.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je, dakle, vaš izveštaj. To je već mart 1999. godine.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da, 9. mart.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Molim vas, gospodine Kvon, da se uvede kao dokazni predmet i ovaj izveštaj.

SUDIJA KVON: Od 21 do 24 se uvrštava u spis, ali 21 nije preveden pa će da bude označeno za identifikaciju.

ADVOKAT KEJ: Da li smo 19 i 20 obradili?

SUDIJA KVON: Ako pratimo odluku Pretresnog veća u vezi sa Jašovićevom fasciklom ... U stvari, najbolje da se posavetujem sa sudijom Bonomijem.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA KVON: I to ćemo isto da uvrstimo. 19 ćemo da označimo za identifikaciju, dok ne dođe prevod.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Mogu li još nešto da kažem vezano za ovaj izveštaj?

SUDIJA KVON: Vrlo kratko, molim vas.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Stoji da su 22 lica zadržana na dalju obradu. Znači to su lica koja su nađena u zoni terorističkih i antiterorističkih dejstava. Sa njima je obavljen razgovor. Uzete su izjave. To su te izjave o kojima vi tražite objašnjenje, da li su i kako su ta lica dolazila, ili su provedena ili su sama došla. Jedan deo tih izjava. Ova 22 lica su puštena, a nakon tri dana smo dobili od MUP-a Republike Srbije izveštaj da su testovi parafinske rukavice pozitivni. I nikad ih više nismo tražili. Toliko.

SUDIJA KVON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, pogledajte sada dokument pod brojem 25. Ovde se nalazi izjava koja je sastavljena, gde?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: U OUP-u Kačanik, Odeljenje unutrašnjih poslova ili policijska stanica Kačanik 12. marta 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na šta se odnosi ta izjava i na šta ona ukazuje, u najkrećem, molim vas.?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Ova izjava ukazuje na događaje koji su se desili 28. februara, pre nego što je došlo do intervencije i pogibije komandira policijske stanice u Kačaniku, kapetana Staletovića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad je on poginuo?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: 28. februara 1999. godine. Znači, lice sa kojim je obavljen razgovor, pre nego što je komandir stanice stigao da dođe do potoka u kome je ubijen, u nameri da proveri da li je tačna informacija da je Riza Kiki kidnapovan, naišao je na grupu terorista koja je očekivala nailazak policije, jer su prethodno telefonom obavestili policijsku stanicu, odnosno lično komandira policijske stanice da je Riza Kiki kidnapovan od strane terorista. Lice opisuje šta mu je rečeno, da ostavi vozilo, pa da uđe u vozilo, da beži brže i šta se sve posle toga događalo. Posle ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se ovde ... Da, izvinite. Ako želite da dodate nešto, izvolite.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Postavite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se ovde u ovoj izjavi pominje i neki broj od 400 pripadnika UČK u selu Ivaja?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da. Pominje se broj oko 400 pripadnika UČK u selu Ivaja za koje smo mi znali od ranije. To je u drugom delu izjave.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je takođe dokument vašeg Sekretarijata za unutrašnje poslove?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da. To je takođe dokument Sekretarijata za unutrašnje poslove. Rađeno je u Kačaniku. Ne u SUP-u Uroševac, u Kačaniku od strane inspektora Jašovića i Šparavala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite šta je bitno samo u ovom dokumentu koji je označen brojem 26?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: U ovom dokumentu, tabulator 26, bitno je da je na području Pustenika, opština Kačanik, bilo oko 200

osoba koje su po naređenju jednog koji je kasnije postao lokalni komandant, morali da napuste svoje kuće i da odu u šumu, u cilju prikazivanja međunarodnim posmatračima kao humanitarnu katastrofu. Dalje je bitno da je teroristička grupa koja je formirana u ovom selu, oružje primila iz štaba u Ivaji.

SUDIJA KVON: Gospodine Janićeviću, da li prepoznajete ovlašćena službena lica koja su uzela ovu izjavu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ne mogu da prepoznam potpise, ali su sigurno radnici Državne bezbednosti, pošto je to nama dostavljeno, ali se to lako može proveriti i utvrditi.

SUDIJA KVON: Kako? Kako to može da se proveriti?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Kopiju ovakve izjave imaju u sedištu odeljenja Državne bezbednosti Uroševac u Leskovcu i to možemo da proverimo vrlo lako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da li ćete dozvoliti, gospodine Kvon, da svedok sada u toku vikenda proveriti to sa sedištem Sekretarijata unutrašnjih poslova, odnosno sa nadležnim organom, a da bi vam dao podatak kako se zovu ovlašćena službena lica koja su uzela ove izjave, prema potpisima koji su ovde stavljeni?

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA KVON: U redu. Hajdemo to da uradimo. Nastavite, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala vam. Ova izjava ima prilično značajne informacije. Da li biste bili ljubazni, gospodine Janićeviću, da pogledate drugu stranu gde se govori o verifikatorima. Da li možete da pročitate šta piše? Ne morate ... Evo počnite od drugog pasusa odozdo, ali od sredine: "Ekipi verifikatora" gde počinje rečenica, "Ekipi verifikatora".

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: “Ekipi verifikatora se uz Aćifa (Aqif Laiqi) priključio Sabri Ljaići (Sabri Laiqi) koji je na sugestiju prevodioca OEBS-a primorao žene i decu da plaču, kako bi inscenirali što težu situaciju u naselju, koja bi, u stvari, predstavljala humanitarnu katastrofu. Osim toga lično sam video da su u selu Kotlina, opština Kačanik, jednom prilikom boravili verifikatori OEBS-a koji su došli sa svojih 19 vozila. Prema Aćifovom kazivanju verifikatori su, osim različitih vrsta namirnica, dopremili i maskirne uniforme kao i određenu količinu sanitetskog materijala. Na taj način je u naše naselje dopremljena roba u namirnicama i lekovima koje su konjima iz sela Ivaja dopremali Šaban (Shaban Laiqi), Beća (Beçe Laiqi) i Ajet Ljaići (Ajet Laiqi). Inače, selo Ivaja je bilo glavni centar za distribuciju namirnica i druge robe dobijene od strane međunarodnih humanitarnih organizacija”.

prevodioci: Molimo da svedok sačeka sa odgovorom dok se ne završi prevod.

SUDIJA KVON: Prevodioci ne mogu da vas prate. Možete li ponovo da počnete? Počnite od “na taj način” ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: “Na taj način je u naše naselje”, on misli na naselje Kotlina “dopremljena roba u namirnicama i lekovima koje su konjima iz sela Ivaja dopremali Šaban, Beća i Ajet Ljaići. Inače, selo Ivaja je bio glavni centar za distribuciju namirnica i druge robe dobijene od strane međunarodnih humanitarnih organizacija. Prema komentarima Aćifa Ljaićija, a i drugih meštana mahale Ljaići koji su svakodnevno posećivali selo Ivaja, opština Kačanik, saznao sam da je 28. februara 1999. godine u navedenom selu lociran glavni štab OVK za područje Kačanika” ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo momenat, gospodine Janičeviću. Ja nisam čuo da ste pročitali reč “od 28. februara”.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Ne, “da je od 28. februara”, “od 28. februara 1999. godine u navedenom selu lociran glavni štab OVK za

područje Kačanika. Štab je smešten u kući Ibrahima Ljute (Ibrahim Luta) čiji je sin Redžep Ljuta (Rexhep Luta) član Socijalističke partije Srbije u Kačaniku i pripadnik lokalnog obezbeđenja u selu, koga su prethodno kidnapovali pripadnici OVK. Komandant glavnog štaba je Čamil Iljazi, a u selu Ivaja je u to vreme bilo oko 300 pripadnika OVK, sa tendencijom povećanja, obzirom da su navodno pristizali novi članovi OVK koji su na privremenom radu u inostranstvu, čiji je broj trebao da se uveća za još oko 3.000. Pored toga, bolnice su bile stacionirane u kući ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja mislim da je ovo dovoljno. Samo još pogledajte šta piše u pretposlednjem pasusu ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Samo da završim ovo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... gde su formirani podštabovi UČK ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Samo da završim ovo gde su formirali, "gde su stacionirali bolnicu u kući Ramuša Kodraliju (Ramush Kodraliu) čiji je sin takođe bio kidnapovan i zatvoren i nalazio se u mesnom štabu OVK." U pretposlednjem? "Mogu još da navedem da su osim već glavnog štaba u selu Ivaja, pripadnici OVK bili formirani po štabovima OVK u selima Gornja (Kotlina e Eperme) i Donja Kotlina (Kotlina e Ulet), kao i Brav i Buš mahala koje pripadaju selu Pustenić, opština Kačanik".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ko je komandant u Kotlini?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: "U selu Gornja Kotlina komandant podštaba je Seljman Kući (Selman Kuqi) od oca Mina (Mina Kuqi), a podštab je smešten u prostorijama tamošnje osnovne škole. Komandant podštaba OVK sela Donja Kotlina je Miljaim Ljoku (Milaim Loku)".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. To ime smo čuli više puta.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde se navode sada i drugi podaci koji se odnose na dopremanje oružja i na imena pripadnika UČK.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I na oteta lica na ovom području.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Janičeviću. Ja ću da vas zamolim, pošto je gospodin Kvon to dozvolio da proverite, ko su lica koja su uzela ovu izjavu, pošto imate ovde tri potpisa nečitka: "Izjavu uzela ovlašćena službena lica" ako to možete da učinite u ovom ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Mogu li ja da uzmem iz predmeta samo zadnju stranu izjave?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja pretpostavljam da može.

SVEDOK JANIČEVIĆ: Može li, gospodine predsedavajući? Samo poslednju stranicu na kojoj treba potpis da bude.

SUDIJA KVON: Da.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, vidim da se približavamo trenutku kada moramo da završimo ...

SUDIJA KVON: Možemo da radimo malo duže nego što obično radimo.

TUŽILAC NAJS: Ja bih želeo sada da kažem samo dve stvari administrativne prirode koje se tiču sledećih svedoka. Prvo, mi nemamo nikakvo obaveštenje koji će svedoci da dođu posle ovog svedoka. Mi se još od proleća pripremamo za jednog svedoka, za Bulatovića. Ne znamo da li on dolazi. Ikada. Prema tome, bilo bi nam od pomoći kada bismo znali ko je sledeći na redu. Kada je reč o ovom svedoku, materijal koji je sada došao kroz njega bio je delimično dostupan još od pre letnjeg

raspusta, ali nije bio sortirani. Kada materijali nisu sortirani, oni su za nas gotovo bezvredni, jer moramo da imamo nekakvog reda da bismo mogli da radimo. Mi nemamo dovoljno resursa da to sve pregledamo. Prema tome, za nas ovo zapravo dolazi kao nešto novo. Ovde ima nekih 90 tabulatora. Većina njih su izveštaji ili zabeleške ove ili one vrste i mi, naravno, nismo u mogućnosti da odmah odgovorimo na to. Ja se jako nadam da neće da bude nužno da tražimo odlaganje unakrsnog ispitivanja. Ja ću da učinim sve šta mogu. Međutim, ovde ima mnogo detalja i ako su to relevantni detalji, ja moram da imam nešto na čemu mogu da zasnujem svoj stav o njima. Ja sve ovo spominjem zato da bi optuženi i njegovi saradnici imali na umu mogućnost da kada završe glavno ispitivanje ovog svedoka, negde sledeće nedelje, da bi možda trebalo da sledeći svedok bude spreman već tada. Ja ću, naravno, da učinim sve što mogu da pripremim unakrsno ispitivanje koje bi počelo čim se završi glavno ispitivanje.

SUDIJA KVON: Dobro. Znači ovo je tek obaveštenje.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA KVON: Gospodine Kej izvolite.

ADVOKAT KEJ: Moramo da vidimo šta je sa prihvatljivošću tabulatora 25. 26 se, naravno, još čeka.

SUDIJA KVON: Oni nisu prevedeni pa ćemo onda samo da ih označimo za identifikaciju.

ADVOKAT KEJ: Hvala.

SUDIJA KVON: Pretno veće nema prevode. Gospodine Miloševiću, da li ste sada u stanju da nam kažete ko su sledeći svedoci posle gospodina Janičevića? Mislim da vi imate obavezu u skladu sa našim nalogom da morate da dostavite raspored svedoka za sledeću nedelju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja pretpostavljam da je ta obaveza ispunjena i da su sledeći svedoci već na putu ovde. Naime, gospodin Ognjanović je postavio zahtev da se oni pozovu. Sledeći svedoci su Đošan i Vuković. A inače u vezi sa napomenom koja se tiče liste svedoka ... Pre toga samo jednu svoju primedbu, molim vas, a onda ću u vezi sa napomenom koja se tiče liste svedoka, zatražiti privatnu sednicu samo na 30 sekundi. Gospodin Najs je najavio da će možda zatražiti da se odlaže unakrsno ispitivanje ovog svedoka. Molim vas da se ima u vidu da ja nisam nikad tražio odlaganje nikakvog unakrsnog ispitivanja, a da se moji skromni resursi ne mogu nikako upoređivati sa resursima kojima raspolaže gospodin Najs i sve ostale službe koje ga pomažu i da ovo već postaje praksa da on traži da se pravi razmak između glavnog i unakrsnog ispitivanja. Ne smatram da je to uobičajeno čak ni u vašim sistemima na koje se pozivate i smatram da je gospodin Najs dužan da obavi unakrsno ispitivanje. Šta bi značilo da sam ja tražio za svakog svedoka za koga sam dobijao preko noći materijale i dobio milion stranica za koje mi nikad niste dali vremena da pročitam, da mi se odlaže unakrsno ispitivanje. Smatram da je to krajnje diskriminatorski pristup, a sad u vezi sa njegovom napomenom u vezi sa spisikom svedoka ...

SUDIJA KVON: Niste u pravu kada kažete da nismo odobrili nikada nikakvo odlaganje. Pretresno veće je uvek bilo spremno da dozvoli svako odlaganje koje ste tražili.

SUDIJA BONOMI: Ja bih isto tako želeo da znam ko su svi ti svedoci za koje je Tužilaštvo tražilo da se unakrsno ispitivanje odloži? Vi nam kažete da je to postala redovna praksa. Koje je još odloženo osim u slučaju Jašovića?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa evo ga Delić, na primer. Čim je odložen Delić ...

SUDIJA BONOMI: Delić se vratio zato što vi niste dovršili vaše dodatno ispitivanje. Daljnja odlaganja ...

prevodioci: Molimo gospodina Miloševića da govori u mikrofون. Hvala.

SUDIJA BONOMI: Daljnja odlaganja proizašla su iz načina na koji je ovde dostavljan materijal koji ide s njim. Isto tako morate da imate na umu da je gospodin Najs sada samo dao prethodno obaveštenje da će možda morati da postavi takav zahtev. Ako se tu radi samo o resursima i načinu na koji je on to sada opisao, ja sigurno neću da budem sklon tako nešto da odobrim.

TUŽILAC NAJS: Žao mi je, ali samo da nešto razjasnimo. Delićevo unakrsno ispitivanje odloženo je po nalogu Suda zbog zaštitinih mera koje su išle uz njegove dokumente. To nema nikakve veze sa Tužilaštvom. A u vezi sa ovim kada ste spomenuli resurse, ja sada moram da odlučim da li ću ove dokumente ozbiljno da shvatim, pojedinačno ili kao celinu i da li sam u stanju da na njih odgovorim. Resursi da se detaljno obradi 90 izveštaja policajaca su resursi koji su veliki za bilo koji sistem.

SUDIJA BONOMI: Ali vi ste rekli da ste ih dobili još pre letnjeg sudskog raspusta, a mi ovde imamo jedan vremenski raspored kog moramo da se držimo i meni se čini da nije bilo nerazumno to što ste vi dobili takve dokumente ranije.

TUŽILAC NAJS: Mislim da to moramo da razjasnimo. Kad dobijamo dokumente od optuženog, oni dođu bez prevoda, nisu sortirani i to je nemoguće da se obradi, osim ukoliko gospođa Diklić (Diklich) i njen tim prvo ne prođu kroz sve te dokumente. Njihovi su resursi ograničeni. U isto vreme dolazi materijal i za druge svedoke. Jednostavno postoje ograničenja onoga šta je ljudski moguće. Pretresno veće mora da bude uvereno da mi sve naše resurse trošimo na to da radimo na način za koji smatramo da je najracionalniji i da obrađujemo sav materijal koji primamo. I jednostavno ja ponekad ne mogu da obradim 90 detaljnih policijskih izveštaja odjednom.

SUDIJA KVON: U redu. Time ćemo da se pozabavimo ako do takve situacije dođe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Kvon, ovde mislim lično na vas, pošto gospodin Bonomi tada nije bio prisutan, da je meni dostavljeno za vreme kada je ... U vreme kada su iznošeni dokazi gospodina Najs o Kosovu, 600.000 stranica materijala. Kad sam pitao više puta kada će mi biti dato vreme da ja to pročitam, dobijao sam odgovor od gospodina Meja (May) da ćete vi to razmotriti. Kao što znate, ja to vreme nikad nisam dobio. I mislim da je potpuno neumesno da gospodin Najs traži nekakvo vreme i da se ima neko razumevanje za ovakve stvari koje on traži. A sad, molim vas, u vezi sa njegovom napomenom u vezi sa svedočenjem ... Samo jednu privatnu sednicu od 30 sekundi.

SUDIJA KVON: U redu, privatnu sednicu, molim.

(privatna sednica)

TUŽILAC NAJS: Ovde se radi o vrlo trivijalnoj stvari.

SUDIJA KVON: Idemo na otvorenu sednicu.

TUŽILAC NAJS: Ako Pretresno veće još nije bacilo svoje dokumente iz fascikle Jašović, možda će da bude dobro da ih zadrži zato jer će možda ti dokumenti da budu od koristi za unakrsno ispitivanje ovog svedoka. Ja znam da se tu radi o velikom broju fascikli koje su došle sa obe strane.

SUDIJA KVON: Šta mislite koliko će vremena da vam treba za unakrsno ispitivanje gospodina Delića?

TUŽILAC NAJS: Na osnovu toga da li ću da dobijem dozvolu da unakrsno ispitujem o tri teme, ja mislim da mi, naravno zavisi od njegovih odgovora, mislim da mi neće trebati više od jedne sednice, jer ako dobijem dozvolu, mislim da ću Ešdaunov (Paddy Ashdown) izveštaj vrlo kratko da iznesem, i ako pretpostavimo da možemo da gledamo samo delove video trake, a celu video traku će strane već tada da imaju u rukama, to može isto da traje kratko. A druge teme su, ja mislim, isto relativno kratke. Moja je namera da kroz to brzo pređem, pogotovo kada je reč o svedoku koji mora da se vrati nazad na unakrsno ispitivanje, bez obzira na to što do toga nije došlo zbog mog traženja, nego je tako odlučilo samo Pretresno veće.

SUDIJA KVON: Hvala, gospodine Najs. Gospodine Janičeviću, završavamo danas s radom i za ovu nedelju. Mi ćemo da nastavimo sa radom sledeće nedelje u sredu. Zbog specifičnih okolnosti o ovom Predmetu, prvo moramo da saslušamo svedočenje gospodina Delića u sredu i zbog toga će vaše svedočenje da se nastavi posle toga. Ja mislim da ćemo možda moći da nastavimo sa vašim svedočenjem u drugoj ili trećoj sednici radnog dana u sredu. Zato vas lepo molim da budete ovde u naznačeno vreme, znači najkasnije u 10.30 u sredu. Rasprava je završena.